

அப்பா - நினைவுக் குறிப்புகளிலிருந்து

எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் அப்பாவின் இனிமையான குணத்தையும் இன்முகத்தையும் மட்டுமே கண்டு வாழ்ந்து வளர்ந்து வந்துள்ளேன். எனக்கு இது நல்ல அழியாத ஞாபகமாகவே உள்ளது. எனது சிறுவயதில் கதை சொல்லச் சொல்லி அப்பாவைக் கட்டாயப்படுத்துவேன். ஆனால் அப்பா எனக்குக் கதை சொல்ல மாட்டார், மாறாக எனக்கு கதை எழுதித்தருவார். அந்தக் கதைகள் ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதாக இருக்கும். அக்கதைகளில் நாயகனாக வரும் சிறுவனின் பெயர் 'ராஜன்' ஆகவே இருக்கும்.

ஒரு சிறிய கதை இன்னமும் ஞாபகமாகவே உள்ளது. ஒரு ஊரில் ராஜன் என்ற சிறுவன் தன் பெற்றோருடன் சீவித்து வந்தான். அவன் தினமும் தனது பாடசாலைக்கு ஒரு ஆற்றைக் கடந்தே சென்ற வந்தான். அவனுடைய பெற்றோர் அவனுக்கு ஒரு செம்புக் காப்பு அணிவித்திருந்தனர். ஒரு நாள் அவன் ஆற்றைக் கடந்து பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது அவனது காப்பு ஆற்றினுள் விழுந்து விட்டது. அவன் தனது காப்புத் தொலைந்து விட்டதனால் அழுது கொண்டிருந்தான். அந்நேரம் அவன் முன் ஒரு தேவதை தோன்றியது. தேவதை கேட்டது தம்பி ஏன் அழுகின்றாய் என்று. ராஜன் சொன்னான். தேவதையே எனது காப்புத் ஆற்றினில் தொலைந்து விட்டது. தேவதை ஆற்றினில் முழுகி ஒரு பொன் காப்பை எடுத்து வந்தது. தேவதை கேட்டது தம்பி இதுவா உனது காப்பு என்று. ராஜன் கூறினான். தேவதையே இது எனது காப்பு இல்லை என்று. தேவதை திரும்ப ஆற்றில் முழுகி ஒரு வெள்ளிக்காப்பை எடுத்து வந்து தம்பி இது உனது காப்பா என்று கேட்டது. ராஜன் உடனடியாக இது எனது காப்பு இல்லை. எனது காப்பு செப்பால் ஆனது எனக் கூறினான். தேவதை திரும்பவும் ஆற்றில் முழுகி ஒரு செம்புக் காப்பை எடுத்து வந்தது. ராஜன்

சந்தோசமாகத் தேவதையே இதுதான் எனது காப்பு என்று கூறினான். தேவதை கூறியது தம்பி நீ உண்மை கூறியபடியால் இந்த மூன்று காப்புகளும் உனக்குத் தான் என்று கூறியது. ராஜன் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தேவதைக்கு நன்றி கூறினான்.

அப்பா இப்படியான குட்டிக் கதைகளை எழுதித்தந்து எனக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இதன் விளைவாக எனக்கு அம்புலி மாமாவிலிருந்து, அகிலன், கல்கி, சிவசங்கரி, வால்மீகி, சாண்டிலியன் போன்றவர்களின் படைப்புக்களையும் பிற்பாடு மாக்ஸிம் கார்க்கி (Maxim Gorky)எழுதிய 'தாய்' என்ற நாவலையும் வாசிக்கவும் வைத்தது. அவர்களின் எழுத்துக்களின் ஊடாடக முகம் தெரியா அறிமுகமானார்கள். எனக்கு அப்பாவின் நண்பர்களான ஈழத்து எழுத்துலக ஜாம் பவான்கள் சொக்கன், முல்லைமணி, டானியல், வித்துவான் குமாரசாமி போன்றோர்களுடன் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. எனது அப்பாவின் பிள்ளை என்ற காரணத்தினால் மட்டுமே இந்த அரிய சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. இதில் சிலர் எனது நண்பர் எழுத்தாளர் 'ஆணி' ராமுவின் அம்மாவின் கீழ் வேலை செய்தனர்.

வாழ்வில் பல நிகழ்வுகள் எம்மை மகிழ்ச்சிக் கணத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கும். அது போன்று எனது அப்பாவும், அம்மாவும் மிகச் சந்தோசப்பட்ட எனக்குத் தெரிந்த நிகழ்ச்சி இது. எனது தம்பி கீதம் தனது உயர்தரப் பரிட்சை(Advanced Level) முடிந்து பெறுபேறுகளிற்காகக் காத்திருந்த கணவர் எனது அப்பாவின் சகோதரியின் கணவர் சேதாரம் மாமாவுடன் தச்சவேலைக்கு உதவியாளர் ஆகச் சென்று கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் அவர் வேலைக்குப் போகும் போது நிறையக் பணத்தை(நான் நினைக்கிறேன் ஏறக்குறைய 2000.00 ரூபாய்கள்) கண்டு எடுத்தார். கீதம் ஓரளவு விசாரித்து பணத்தைத் தொலைத்தவரின் மனைவி

யாரிடம் காசைக் கொடுத்துவிட்டு வேலைக்குப் போய் விட்டார். அந்த நேரம் தனது குடும்ப சங்கிலியை அடகு வைத்து வந்த பணத்தைத் தொலைத்தவர் வீட்டினில் இருக்கவில்லை பணத்தைத் தேடிக்கொண்டே வெளியில் இருந்திருக்கிறார். பிற்பாடு பணத்தைத் தொலைத்தவர் வீட்டிற்கு வந்து விபரம் தெரிவித்து எமது பெற்றோருக்கு நன்றி கூறினார். எனது அப்பாவும், அம்மாவும் கீதம் பொறியியல் பீடத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டதை விட இதற்கே மிக மிகச் சந்தோசப்பட்டனர்.

அப்பா புனித பத்திரிசிரியார் கல்லூரியில் கல்வி கற்றபோது திரு. பேரின்பநாயகம் என்ற ஆசிரியரிடம் தமிழ் கற்றவர். அந்த ஆசிரியர் பெருந்தகையிடம் எனக்கு தமிழ் கற்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அப்பா கொழும்புத் துறை அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளாக இருந்த போது, நான் எனது வகுப்பில் செய்த ஒரு குன்றுபடி காரணமாக என்னுடன் பாடசாலைக்கு வந்திருந்தார். அப்போது ஆசிரியர் பேரின்பநாயகம் அவர்களை அப்பாவும், நானும் சந்திக்க நேரிட்டது. அப்பாவும் ஆசிரியரும் சிறிது நேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது ஆசிரியர் கேட்டார் அலெக்ஸ் உனக்கு இன்னும் ஞாபகம் இருக்கா, சிறிய வகுப்பில் படித்த நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் பாட்டு என்று அப்பா உடனடியாக பாடினார்.

'பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந்தாதிறைக்கும் நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிழலாம் - மின்பிரபை வீசுபுகழ் நல்லூரான் வில்லவ ராயன்றன் வாசலிடைக் கொன்றை மரம்'

ஆசிரியர் அப்பாவின் ஞாபக சக்தியைப் பாராட்டினார். அது எனக்கு இன்னும் அதிசயமாகவே உள்ளது. அவரது ஞாபகசக்திக்கு முன் நான் ஒரு சிறிய பங்கே.

அப்பாவின் நாளாந்த காரியங்கள் யாழ்ப்பாணம் அடைக்கல அன்னை ஆலயத்தின் காலை 5 மணித் திருப்பலிப் பூசையுடன் ஆரம்பமாகும். பின்பு அவர் வீடு திரும்புவதற்கு இரவு 10 மணிக்கு மேல் ஆகிவிடும். எங்களது பெரும்பாலான அலுவல்கள் எமது அப்பாவின் மேற்பார்வையில், அப்பாவின் வழி நடத்தல் படியே (Guidance) நடந்தன. ஆனால் இறைவனின் சித்தப்படி எங்களுடன் அவர் கட்டாயமாக நேரம் களிக்கவே செய்தார். 1972 காலப் பகுதிகளில் நாட்டில் (சேகுவாரா காலங்களில்) ஊரடங்குச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதனால் அப்பாவுடன் நாங்களும் ஊர்ச் சிறுவர்களும் நிறைய நேரம் செலவளித்தோம். நாங்கள் விடுகதைகள் கூறி விளையாடுவோம். ஊரடங்கு காலப் பகுதிகளில் எங்களது ஊரிற்கு பொலிஸ் ஜீப் வந்தது கிடையாது. அந்த நாட்களில் நாங்கள் எங்களது ஊரில் உள்ள சாமியார் வளவில் கிரிக்கற், உதைபந்து, கிளித்தட்டு என பல விளையாட்டுக்கள் விளையாடிய நினைவுகள் மிகவும் பசுமையாகவே இன்றும் உள்ளன.

அகர வரிசை 'அப்பா' அப்பா அப்பா அப்பா ஆசை ஆன அப்பா இனிய இனிய பேச்சால் ஈற்று இழுக்கும் அப்பா உதவி உதவி செய்தே ஊரெல்லாம் மகிழ்வார் எம் யேசு பிரான் சொல்லி ஏற்றம் தாழ்வு பார்க்கார் ஐயம் இட்டு உண்ணும் அப்பா ஒற்றுமையே பலம் என்றே ஓதச் செய்யும் அப்பா ஔவைத் தமிழை நேசிக்கும் அன்புச் செல்லம் அப்பா!

- குடும்பத்தினர்

ஆசிரியரின் வரைவிலக்கணம் - ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர்

ஓர் ஆசிரியருக்கான வரைவிலக்கணங்களைப் பல நூல்கள் வரையறுத்திருக்கின்றன. ஆனால் அனைத்து ஆசிரியர்களாலும் அந்த வரைவிலக்கணங்களைப் பின்பற்ற முடிவதில்லை.

ஆனால், திரு. ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள், சிறந்த ஆசிரியருக்கான வரைவிலக்கணங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்ததுடன் அவரே சிறந்த வரைவிலக்கணமாகவும் திகழ்ந்துள்ளார்.

கற்பித்தலுக்கு வேண்டிய கல்வியறிவும் அவற்றைத் திறம்படப் போதிக்கும் திறனும் சிறந்திருப்பதற்கு மேலாக ஓர் ஆசிரியருக்கு வேண்டியது தூய்மையான சமூக அக்கறையே. சிறந்தவொரு சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆத்மார்த்தமான சிந்தனை இல்லாதவர்கள் சிறந்த ஆசிரியராக முடியாது.

திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள் சமூக மேம்பாடு குறித்தும் மாணவரின் காத்திரமான எதிர்காலம் குறித்தும் ஆழமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டவர். ஆசிரியத்தொழிலை மேற்கொண்ட காலந்தொட்டு, தன்னை முழுமையாக அதில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர்.

ஓர் ஆசிரியரின் முதல் வெற்றி, மாணவரின் மனதை வெல்வதே. கற்கும் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியரிடத்தே மதிப்பும் பற்றும் மேலாக விருப்பும் உண்டாக வேண்டும். இது ஆசிரியரின் கல்வியறிவு, கற்பிக்கும் திறன் என்பவற்றுக்கு மேலாக அவருடைய நடத்தை சார்ந்தது. பண்பும் கருணையும் அமைதியும் அறிவும் கொண்ட ஒழுக்கங்களில் இருந்து உருவாவது.

திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள் இங்கு செல்லுமிடந்தோறும் அவருடைய மாணவர்கள் வாஞ்சையோடு பழகுவதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். பல மாணவர்கள் அவரைத் தேடிவந்து கண்டு செல்வதை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன்.

கனடாவில் தமிழ் - தொழில்நுட்ப கலைக் கல்லூரியில் அவர் தமிழ் கற்பித்த போது கணிசமான மாணவர்கள் அவரிடம் தமிழ் கற்றார்கள். இன்றும் அவர்கள் அவரைக் கொண்டுவதை நான் அறிவேன்.

அவர் இறுதிவரை ஒரு கல்வியாளனாகவே வாழ்ந்தார். ரொறன்ரோவின் எத்தோபிக்கோ பகுதியில் வாழ்ந்த அவர், கல்வி தொடர்பாக எப்போதும் ஸ்காப்பரோவுக்குத்தான் வந்தாகவேண்டும். வாகன ஓட்டுனர் உரிமம் பெற்றிருக்காத அவர் கரும் குளிர்காலங்களிலும் பெரும்பாலும் பேருந்தில் தான் ஸ்காப்பரோ வருவார்.

வருகின்றபோது எப்போதும் கையில் கனமான ஒரு பை இருக்கும். அந்தப் பை நிறைய கற்பித்தலுக்குத் தேவையான அத்தனை வளங்களும் இருக்கும்.

கனடாவில் 93ம் ஆண்டிலேயே இவர் தமிழ் கற்பிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். ரொறன்ரோ மாவட்ட கல்விச்சபை அக்காலத்தில் மொழிக்கல்விக்கான திறமைச் சித்தி வகுப்புகளை (Credit Course) நடத்தியிருந்தது. அவ்வேளை மறைந்த திரு. கனகசபாபதி அவர்களுடன் இணைந்து இவ்வகுப்புகளில் கற்பித்துவந்தார்.

அக்காலத்தில் ரொறன்ரோ கல்விச்சபையின் தொடக்கநிலை (Elementary) மொழிக்கல்விப் பிரிவில் தமிழ்க்கல்வியானது திரு. கனகசபாபதி அவர்களின் கண்காணிப்பிலேயே நடைபெற்றுவந்தது. இந்தத் தமிழ்க்கல்விக்கான பாடப்புத்தகங்களை உருவாக்கத் திரு. கனகசபாபதி அவர்கள் முயன்ற போது, அதனைத் திறம்படச்

செய்து கொடுத்தவர் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்களே. ரொறன்ரோ மாவட்டக் கல்விச்சபையின் முதற் தமிழ்ப் பாடநூல் இவராலேயே எழுதப்பட்டது என்ற செய்தி, இன்றிருக்கும் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

பின்பு 1996ம் ஆண்டு திரு. ச.இராசரத்தினம் பொறுப்பில் இயங்கிய கனடா தமிழ் கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி கத்தோலிக்கக் கல்விச்சபையின் அனுசரணையுடன் தமிழ்மொழி திறமைச் சித்தி வகுப்புகளைத் தொடங்கியபோது அங்கு ஆசிரியராக இணைந்தார் திரு. ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள்.

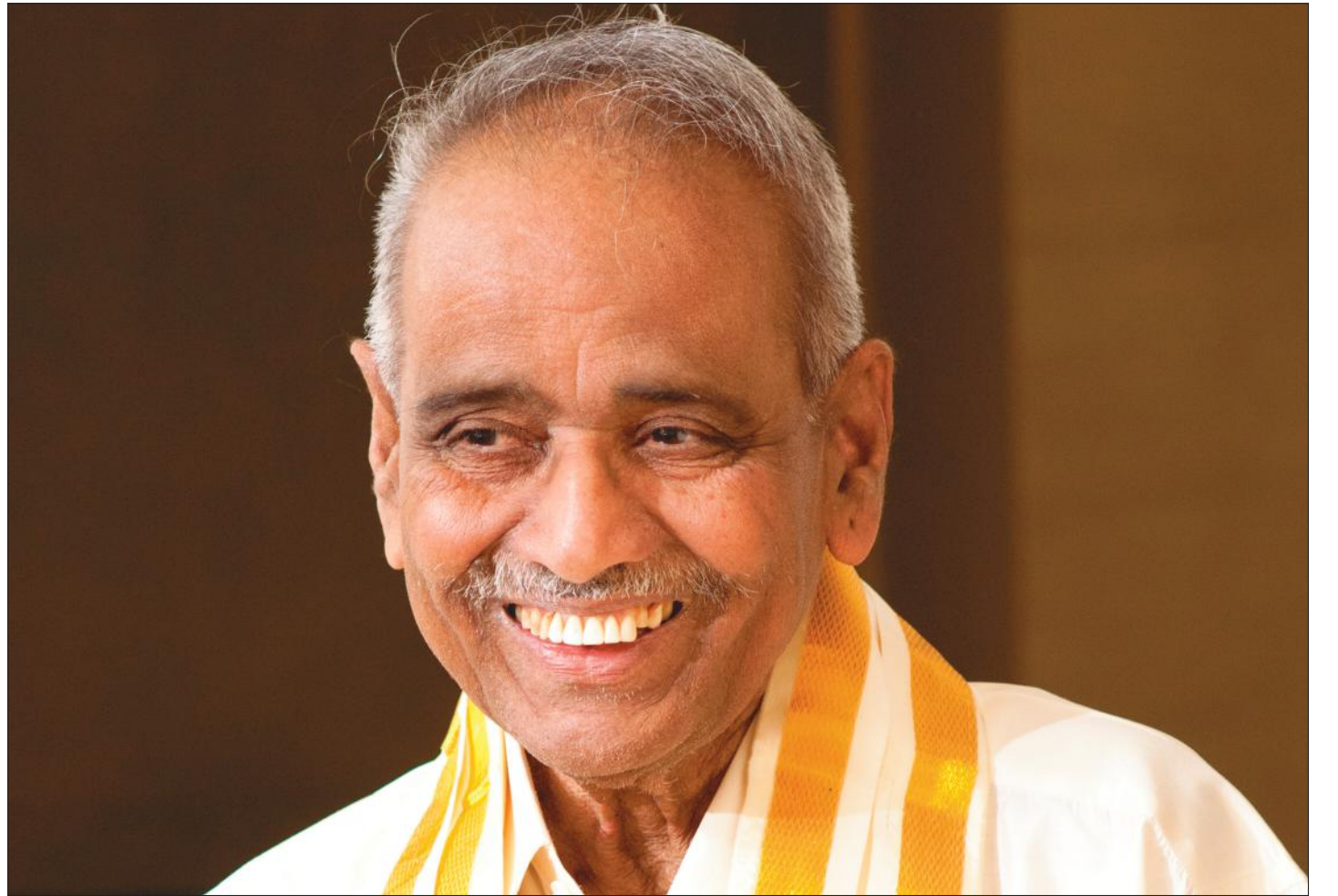
முற்றிலும் தாயகச் சூழலில் கல்வி கற்பித்த பலரும் கனடியச் சூழலில் கற்பிக்கத் திணறும்வேளை, மிக இலாவகமாகக் கன

கொண்டு வகுப்புகளைப் பிரிப்போம்.

தமிழறிவு மிக்கோர் வகுப்புகளை திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்களும் குறைந்தோர் வகுப்பை நானும் கற்பிப்போம். இந்த இரு வகுப்புகளுக்கும் இடையே சில வகுப்புகள் இருந்தன. திரு. பெனடிர், திருமதி சோபனா லோரன்ஸ் போன்றோர் அவ்வகுப்புகளில் கற்பித்தனர்.

இந்த வகுப்புகளுக்கான பாடப்புத்தகங்களை உருவாக்குவதிலும் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் முனைப்புடன் செயற்பட்டார். தொடக்ககாலப் தமிழ்மொழிப் பாடப்புத்தகங்களை உருவாக்கியதில் அவருக்குக் கணிசமான பங்கு இருந்தது.

1999ல் கனடா தமிழ்க்கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி மனோன்மணியம் சுந்தரனார்

டியச் சூழலுக்குத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டு கல்வி கற்பிக்க ஆரம்பித்தார்.

அவருக்கு அருகாமையில் இருந்த வகுப்பறையிலேயே நான் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தேன். தமிழில் நல்ல தகமை கொண்ட மாணவர்கள் அவருடைய வகுப்பில் இருந்தனர். அவர்களோடு இணைந்து ஒரு நண்பனைப் போல் அவர் பழகிய நாட்கள் இப்போதும் கண்முன் தெரிகின்றது.

ஒரு வகுப்பறையில் மாணவர்களை எளிதில் வசப்படுத்துவதில் இவர் கைதேர்ந்தவராக இருந்தார். காரணம் வகுப்பறை உளவியலை நன்கு அறிந்திருந்தார். 'ஆசிரியர் முதலில் ஓர் உளவியல் அறிஞராக இருக்க வேண்டும். வகுப்பறைய உளவியலைப் புரிந்துகொள்ளாமல் வெற்றிகரமாகக் கற்பிக்கமுடியாது' என அடிக்கடி கூறுவார்.

கனடியச் சூழலில் நான் 1997ல் தமிழ் மொழி திறமைச் சித்தி வகுப்புகளில் கற்பிக்க ஆரம்பித்த போது எனக்குப் பலவகையிலும் வழிகாட்டியவர் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்களே.

அக்காலத்தில் கற்ற மாணவர்கள் பெரிதும் தாயகத்தில் இருந்து கனடாவுக்கு வந்தவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களிடம் அடிப்படைத் தமிழறிவு இருந்தது. அவர்களின் தமிழறிவை அடிப்படையாகக்

பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து பட்டப்படிப்புக் கல்வியைத் தொடங்கிய போது இலக்கணம், யாப்பு, அணி என்ற பாடங்களைக் கற்பிப்பதில் சிறந்து விளங்கினார். அவ்வகுப்புகளில் மாணவர்களை யாப்பு அமைப்பில் கவிதை எழுதச் செய்தார்.

வாரஇறுதி நாட்களில் காலையில் கல்லூரிக்கு வந்தால் மாலைப்பொழுதில்தான் வீடு திரும்புவார்.

கற்பிப்பதில் மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சிப் பயிலரங்குகளை நடத்துவதிலும் சிறந்து விளங்கினார். அவ்வேளை தமிழ்க்கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் கீழ்நிலை வகுப்புகளில் தமிழ் கற்பித்து வந்தனர். அவர்களுக்காக கருத்தரங்குகள் அடிக்கடி நடக்கும். பெரும்பாலும் அக்கருத்தரங்குகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்துபவராக இவர் இருப்பார்.

தாயகத்தில் இவர் துறை தமிழ் அல்ல. கல்வித்துறையே இவருடைய முதன்மைத் துறையாக இருந்தது. எனினும் தமிழில் பெரு விருப்படையவராக இருந்தார். கவிதைகளை எழுதுவதில் ஆற்றலும் விருப்பும் கொண்ட இவர் தமிழ் இலக்கண மரபுகளைக் கற்று பண்டிதர் என்ற பட்டத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இதுவே கனடாவில் சிறந்தவொரு இலக்

- பொன்னையா விவேகானந்தன் -

கண ஆசிரியராக இவர் வலம் வருவதற்கு உதவியது எனலாம்.

கனடாவுக்கு இவர் வந்த காலம், வாழ்க்கைப் போராட்டம் நிறைந்த காலம். பிள்ளைகளின் அழைப்பால் கனடாவுக்கு வந்த பெற்றோர்கள் பலராலும் கனடாவின் வாழ்க்கைச் சூழலை ஏற்று வாழ முடியாதிருந்தது. பல துயரங்களை எதிர்கொண்டனர். சிலர் மீண்டும் தாயகத்துக்குத் திரும்பினர். வேறு சிலர் மனநோயாளிகளாயினர். வெகுவாகச் சிலர் தற்கொலை செய்து கொண்ட சம்பவங்களும் உள்ளன. மூதாளர்களுக்கு ஆதரவளிக்க வல்ல முதியோர் அமைப்புகள் இன்று போல் அப்போது இல்லை.

இவ்வாறான காலப்பகுதியில் பிள்ளைகளில் அழைப்பால் கனடா வந்தவர்தான் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர். கனடாவின் வாழ்க்கைச் சூழலைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கேற்பத் தன்னை வடிவமைத்து பிள்ளைகளுக்கும் பிறருக்கும் எவ்வகையிலும் இடையூறு கொடுக்காமல் வாழ்ந்தவர் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர். உளவியல் தெரிந்த ஒரு கல்வியாளராலேயே இவ்வாறு சூழலுக்கேற்பத் தன்னை வடிவமைத்துக்கொள்ள முடியும்.

அலெக்ஸ் சாந்தர் சிறந்தவொரு கல்வியாளர் மட்டுமல்ல, எம் சமூகத்துக்கு எடுக்காட்டாக வாழ்ந்தவொரு மனிதர். தான் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் அக்கறை கொண்டு அதன் மேம்பாட்டுக்காகச் சேவையாற்ற வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டவராகவும் இருந்தார்.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகால கனடாத் தமிழ் சமூக வரலாற்றில் மறைக்கப்பட முடியாத ஒரு பக்கமாக பதியப்பட்டிருப்பவர் திரு. ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள். சமுதாயத்துக்கான அவருடைய சேவைகள் என்றென்றும் நினைவுகூறப்பட வேண்டியன வாகும்.

vivekanandan.p@thaiveedu.com

பற்றுடன் பாய்ந்தநம் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர்
பாலாறு தானாகவே
வற்றித்தான் போனதோ என்றுக்கிவ் அவசரம்
வானகம் சென்றெய்தவே!

என்னகுற் றங்களைச் செய்தனம் அவைபற்றி
ஏதுமே அறிந்திலோமே
மன்னவ வண்டமிழ் அன்னையும் வாடியே
வதங்குதல் காண்கிலாயோ?

உன்காதல் மெற்றில்லா அம்மையார் தம்மையும்
உண்மையாய் மறந்தாய்கொலோ
மன்னுயிர் பிள்ளைகள் மாசிலாப் பாசமும்
வானத்திற் கிடைக்குமாமோ?

அண்ணலே இலக்கணம் கற்பித்த ஆர்வமும்
அடங்குமோ முடங்குமோதான்
எண்ணிலா மாணவர் மனங்களைக் கவர்ந்தவர்
ஏத்தவே பவனிவந்தாய்!

இணைந்து வாசை மலரொப்பக் கற்றதை
உணரவே விரித்துரைத்தாய்
கணமேயும் கார்முகில் போலவே நீபொழியும்
கருத்துக்கள் வரண்டதாமோ?

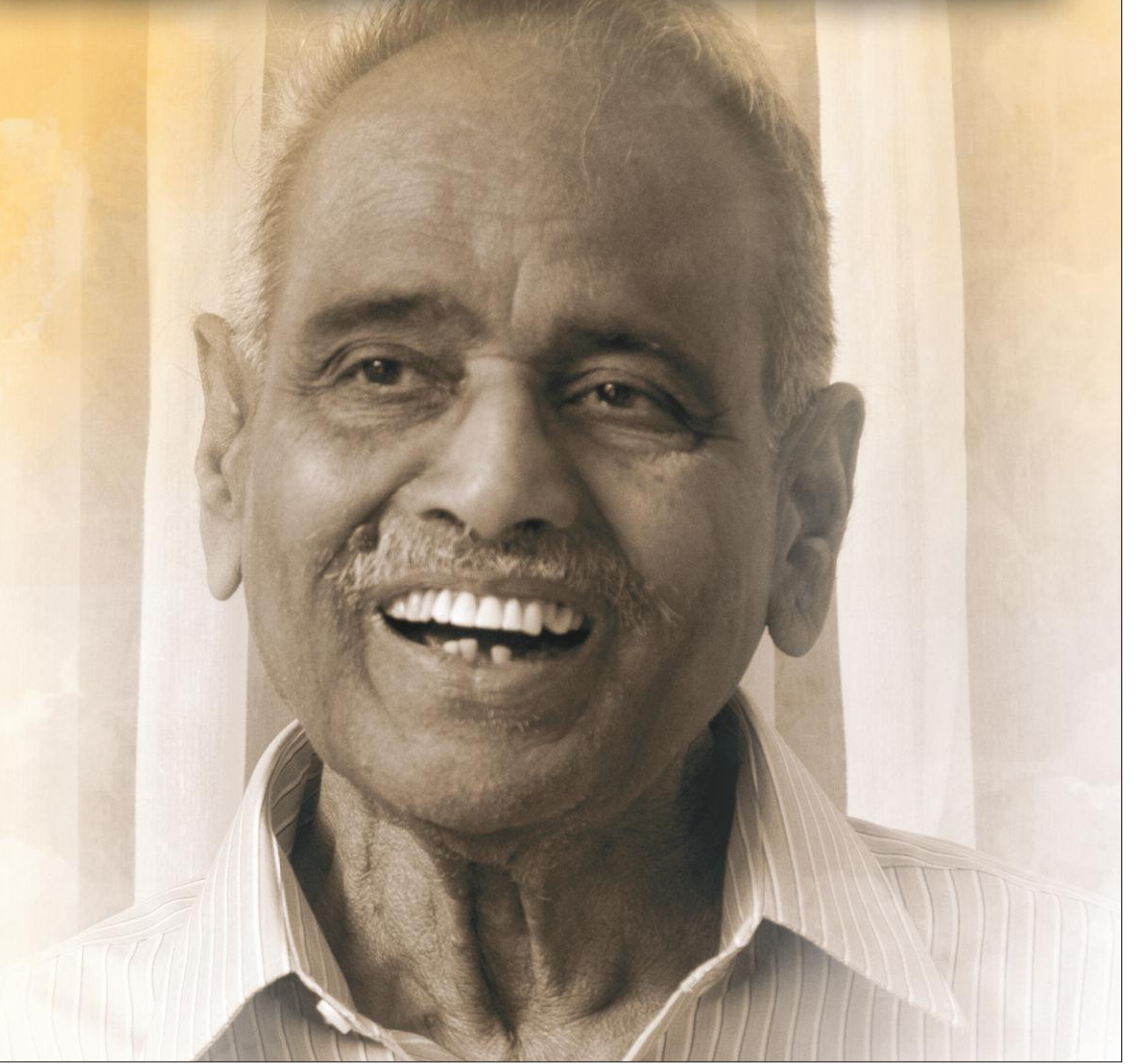
சித்திரம் கெட்டது செம்மரம் பட்டது
தேரோட்டமும் நின்றது
வித்தகம் வீழ்ந்தது வீறுநடை சாய்ந்தது
மேகமும் கலைந்ததாமோ?

எந்நாளும் வகுப்புக்குத் தன்வாக னத்திலே
ஏற்றியே இறக்கிவந்த
தன்னார்வ மாணவன் பொன்னான அருட்கவி
தன்னையும் மறந்தாய்கொலோ?

யாரைநீ மறந்தாலும் யாமுன்னை மறக்கிலோம்
ஐயானீ ஓர்கற்பக
பேருயர் விருட்சமாம் பீடுற வானகப்
பெருவழ்வில் தூங்குவாயே!

- நட்புக் கவிஞர் வி. கந்தவனம்

அமரர் பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர்

ஓய்ந்தது அலெக்சின் அலை

அன்பின் அமைவிடமாய்ப் பண்
பின் பதிவிடமாய் உண்மை
யின் உறைவிடமாய் எளிமை
யின் இருப்பிடமாய் என்றென்றும் எம்
முன்னே இன்முகங்காட்டி எழில் நடை
போட்டு எம்மை மகிழ்வித்த வித்தகனார்,
அழியாப் புகழ்கொண்ட அலெக்சாந்தர்
ஆசிரியர் என்னருமை மைத்துனர் எம்
மையெல்லாம் ஏங்கவைத்துவிட்டு எப்பொ
முதும் இன்புற்றிருக்குக் சுயநலங்கொண்
டவராய் இறைவன் திருவடியில் இரண்ட
றக் கலந்துவிட்டார்.

தாய்க்கு முதல் மகனாய்ப் பிறந்து தமிழ்த்
தாய்க்குத் தலைமகனாய் வாழ்ந்து
பெருமை சேர்த்த பெருமகனார் வாழ்ந்த
காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம் என்பதை
நினைக்கும் போது சற்றுப் பெருமை எம்
மையுஞ் சேர்கின்றது.

நாம் இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு
முன்னர் ஆசிரியராக உருவெடுத்த போது,
எமது பாடசாலைக்கு வருகைதந்த ஆசி
ரியர்கள் குழுவிலே உடலும், உடையும்,
உள்ளமும் வெண்மையான உருவில்
கொண்ட உத்தம பிறவியாக ஒரு ஆசிரி
யரும் வந்திருந்தார். அவர் பிற்காலத்தில்
எனது குடும்பத்துடன் இரண்டகக் கலப்பார்
என நான் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை.
1963, 64ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில்
இலங்கையிற் கூட்டுறவு விழா என்னும்
ஒரு நிகழ்ச்சி பாடசாலைகளில் நடை-
பெறத் தொடங்கியது. அந்நேரம் பாட்டு,
பேச்சு, நாடகம் என இயல், இசை, நாடக
நிகழ்ச்சிகளில் போட்டிகள் இடம்பெற்றன.
அப்போது எமக்குத் தேவையான கூட்டு
றவு பற்றிய பாடம் ஒன்றை அலெக்சர்
சாந்தர் ஆசிரியர் அவர்கள் அமைத்துக்

கொடுத்திருந்தார்.

அதன் இரு அடிகள்:

‘கூட்டுறவே நாட்டுயார்வு
கொள்ளை நயம் ஈட்டுவது’

என அமைந்திருந்தன. அப்போதே கவிதை
எழுதத் தொடங்கிய ஆசிரியர் தன்னை
வளர்த்ததோடு தமிழையும் வளர்த்தார்.
தமிழிற் கவிதை எழுதும் முறையை வரி
சைப்படுத்தித் தெளிவாகத் தான் கற்ற
தோடு, கனடாவிலும் வந்து கவிதை எழு
தும் வகுப்பை வைத்துப் பல பேரைக்
கவிதாவித்தகர்கள் ஆக்கிவிட்டுச் சென்
றுள்ளார்.

1967 - 68ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வட
பகுதியில் ஆசிரியகலாசாலையிற் பயிற்சி
பெற்று வெளியேறும் ஆசிரியர்களை ஆறு
ஆண்டுகளுக்கு ‘மலைவாசம்’ அனுப்புவது
வழமையாகும். அவ்வாறே நாமும் மலை
வாசம் முடித்து யாழ் மண்ணுக்குத் திரும்
பிய வேளை, எமது பிள்ளைகளின் கல்வி
வளர்ச்சிக்காக யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தை
நோக்கி வதிவிடத்தை மாற்றினோம்.
அலெக்சாந்தர் ஆசிரியரின் வீட்டின்
அயலிலுள்ள பாடசாலையின் கடமையாற்
றும் அனுமதி எமக்குக் கிடைத்தது. அதுவே
அவருடன் பழகும் வாய்ப்பை மேலும்
பெற்றுக்கொடுத்தது.

அலெக்சாந்தர் ஆசிரியரின் குடும்பம்
ஒரு சிறந்த திறந்த பல்கலைக்கழகம்.
அவரின் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும்
சிறந்த குணசாலிகளாகவும் வெவ்வேறு
துறைகளின் திறமைசாலிகளாகவும் தற்
போது பெருமையுடன் வாழ்கின்றார்கள்.
1975ல் அவரின் குழந்தைகள் மூவருக்கு

நானும் துணைவியாகும் ஆசிரியர்களா-
னோம். பிள்ளைகளின் அன்பு, பணிவு,
அடக்கம், பொறுமை என்பன அவர்களின்
குடும்பத்தின் பெருமையை இன்றும் பறை
சாற்றிகின்றன.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்
- இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

என்னும் குறள் அக்குடும்பத்துக்கே முழு
வதும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்
றில்லை எனினும் பொக்கிற்கமைய அவ
ரின் வீடுவரைக்குஞ் சென்று பழகியவர்க
ளில் எவரும் அவரின் துணைவியாரைப்
போற்றாதவர்களில்லை. ஆசிரியர் வெளி-
யேபோய் வரும்போது எப்பொழுதும் யாரா
வது நண்பர்கள் கூடி வருவார்கள். அப்
படி அகப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன்.
அலெக்சர் வீட்டுக்கு வந்தவுடன் இருக்
கையில் அமர்ந்துகொள்வார். கூட்டிவந்த
நண்பரையும் அமரவைப்பார். அடுத்த
நொடி, “மெற்றில்லா இரண்டு தேத்தண்ணி
கொண்டுவா அம்மா” என் அன்பான
கோரிக்கையை விடுவார். எது எல்லாறி
ருப்பினும் அடுத்த இரண்டு நிமிடங்களுக்
குள் இரண்டு கைகளிலும் தேநீர்க் கோப்
பைகளுடன் மெற்றில்லா வந்து விடுவார்.
என்ன இருக்கிறது என்ன இல்லை என்ப
தைல்லாம் அவருக்குத் தெரியாது. அவர்
அதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதுமில்லை.
கேட்கும் போதெல்லாம் கேட்பதைக்கொடுக்
கும் அதேசரபி போல் அந்த அம்மை
யாரும் செயற்படுவார்.

‘இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம்

- க. சின்னத்தம்பி -

- விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு’

என வள்ளுவர் கூறியதெல்லாம் இல்லா
றான இல்லத்தரசிகளைப் பார்த்துத்தானோ!
என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. அவரின்
சேவை மனப்பான்மைக்கும் சீரிய நோக்
கிற்கும் அமைந்தாற்போல் மனைவி அமைந்
ததுவும் இறைவன் கொடுத்த வரமே.

நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் எங்கெல்லாம் பங்
கம் விளைகிறதோ அங்கெல்லாம் அலெக்சர்
சாந்தர் என்ற ஆபத்தாண்டவரைக் காண
லாம். எந்த இடத்திலும் நீதியை, நியா
யத்தை எடுத்துரைக்கத் தவறமாட்டார்.
அதிலும் வசதி குறைந்த மக்கள் பக்கம்
நின்று, அவர்களுக்கு உதவி செய்து
முன்னேறச் செய்வதிற் பெரும் பங்கெடுப்
பார். திருப்திகொள்வார். ஊர்தேடி, உறவு
தேடி உதவி செய்வதில் அவருக்கு நிகர்
அவரேதான். ஏழை பணக்காரன் என்ற
எல்லாவற்றையும் தாண்டி ஓயாமல் உழைத்த
உத்தம மனிதர் அவர். இறைபக்திக்கு
இலக்கணம் வகுத்தவர். இறுதி நேரத்தி
லும் செபமாலையும் கையுமாக இறைவ-
னிடம் வேண்டிக்கொண்டு அமைதியாக
இறை பாதத்தையடைந்துவிட்டார். என்றென்
றும் இறைவன் திருப்பாதத்தில் இளைப்பா
றுவாராக.

sinnathamby.k@thaiivedu.com

பண்டிதர். ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர் ஐயா

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் தமிழ் மொழியை தாம் வாழும் நாடுகளில் நிலைபெறச் செய்வதற்கான முயற்சியில் பலவழிகளில் பல பேர் தனிப்படவும் அமைப்புக்கள் ரீதியாகவும் பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளனர். வருகின்றனர்.

அந்த வகையில் தமிழ்மொழி, கலாசாரம் போன்ற செயற்பாடுகள் ஏனைய நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களை விட கனடாவில் மிகவும் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதற்கான பல காரணங்கள் இருந்தாலும் அதில் அக்கறையுடன் தன்னலம் கருதாது செயல்படுபவர்கள் சிலர் உள்ளனர்.

கனடாவில் வாழ்ந்து மறைந்த பெரியார்களில் தமிழ்மொழியின் இருப்பிற்கு தனிப்பட்ட முறையில் முன்னோடியாக விளங்கியவர்களில் கலாநிதி செல்வராசகோபால் அவர்கள் முதன்மை வகிக்கின்றார். அவரைப்போன்று திரு. பொ. கனகசபாபதி (அதிபர்) வித்துவான். க.செபரெத்தினம் இவர்களுடன் தற்போது மறைந்த கலாநிதி பண்டிதர் ம.செ. அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்களும் அடங்குவார்.

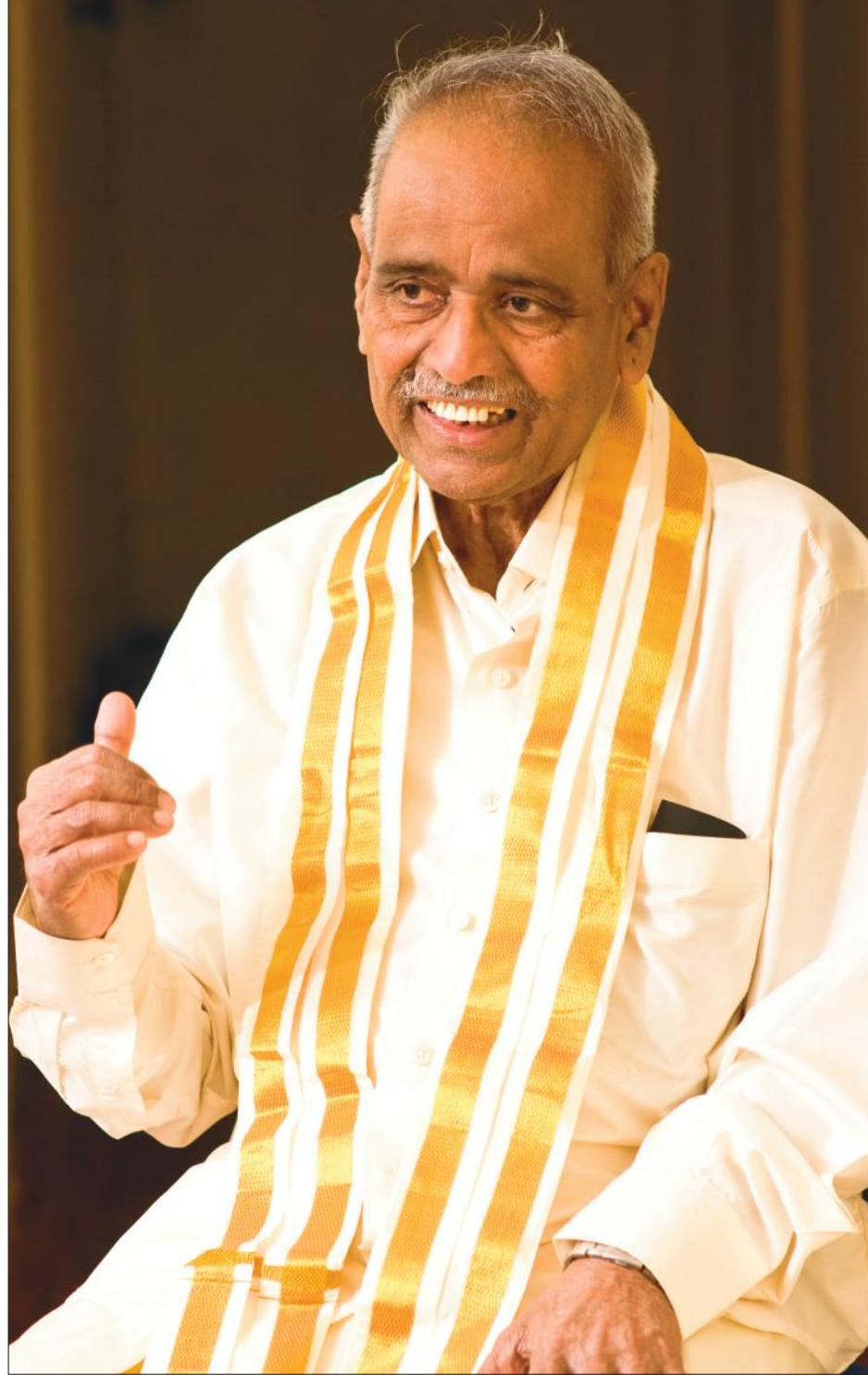
அமரர்களாகிய மேற்குறிப்பிட்டுள்ள தமிழ் பெரியார்களில் பண்டிதர் அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள் மற்றவர்களை விட தனித்துவம் நிறைந்தவராக விளங்கியவர்.

காரணம், தமிழ் மொழியின் இலக்கண இலக்கியங்களை தெளிவாகவும் முறையாகவும் கற்பிக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களில் முதன்மையானவராக அலெக்ஸ் சாந்தர் ஐயா விளங்கினார். அதனால் அவரிடம் தமிழை முறையாகக் கற்று அதில் கவிதை, வெண்பா போன்றவற்றை சரியாக எழுதி தமிழ்மொழியின் இருப்பிற்கு பங்காற்ற வேண்டும் என்ற ஆவலுடனும் பலர் முன்வந்தனர். சிலர் தமிழில் இதுவரை அறியாத யாப்பிலக்கணம் என்ற பகுதியினை இறப்பதற்கு முன்னர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்திலும் வயது வித்தியாசமின்றி அதனைக் கற்றுக்கொள்ளவும் விளைந்தனர். அதனை அவர்களின் விருப்பிற்கேற்ப போதித்த ஒரு சிறந்த ஆசானாக விளங்கியவர் அமரர் அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்களே.

இங்குவாழும் பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், புலவர்கள், போராசிரியர்கள் மத்தியில் அலெக்ஸ் சாந்தர் ஐயா அவர்கள் நிதானத்துடன் எந்தவித குறையுமில்லாமல் நேர்த்தியாகவும் முறையாகவும் பிழையின்றியும் தன்னிடம் கற்கவந்த அத்தனை மாணவர்களையும் முறைப்படி கற்பித்து வழிகாட்டியவர். புலம்பெயர்ந்து தமிழர்கள் வாழும் தமிழலகில் இந்த துறைக்கு அவருக்கு இணையாகவோ போட்டியாகவோ எவரும் இதுவரை இருக்கவில்லை என்பதனை உறுதியாகக் கூறமுடியும்.

ஒரு மாணவனாக எனது பயணமும் அவருடனான தொடர்பும் 1982 முதல் 1983 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆரம்பிக்கின்றது. இந்த காலப்பகுதியில் நான் ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலையின் தமிழ்ச்சங்கம் மற்றும் இந்துமாமன்றத்தின் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினேன். திரு.சொக்கன், திரு.காரை சுந்தரம்பிள்ளை திரு. ஆர்.எஸ். நடராஜா போன்ற தமிழ் ஜாம்பவான்களுடன் தமிழில் அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் பணியாற்றியவர் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் ஐயா அவர்கள். அவர் கல்வியியல் பாடத்திற்கான விரிவுரையாளராக அத்துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்தும், தமிழ் மொழி சம்பந்தமான நிகழ்வுகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியவர். ஆசிரியர் கலாசாலையின் தமிழ்ச்சங்கம் மற்றும் இந்து மாமன்றத்தினை வழிநடத்துவதற்கும் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைப்பதற்கும் தானாக முன்வந்து பல ஆலோசனைகளை வழங்கியவர்.

கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து சுமார் 85ற்கு மேற்பட்ட ஆசிரிய மாணவர்கள் அங்கு அப்போது கல்விப்பயிற்சியினை மேற்கொண்டிருந்தனர். நாங்கள் கலாசாலை விடுதியிலும் அயலிலுள்ள வீடுகளில் வாடகைக்கும் இருந்து கலாசாலைக்கு செல்வோம். வாரநாட்களில் பின்னேரங்களிலும் வாரஇறுதியிலும் கிழக்கைச் சேர்ந்த அத்தனை மாணவர்களும் கலாசாலை விடுதியில் ஒன்றாகக் கூடுவோம். எங்களுடன் கோப்பாய் பயிற்சிக் கலாசாலை மற்றும் பல

கலைக்கழகத்தில் பயிலும் எம் பிரதேச மாணவர்களும் கலந்து கொள்வார்கள். இவ்வேளைகளில் கலாசாலையின் விரிவுரையாளர்களில் பெரும்பாலானோர் எங்கள் அனைவருடனும் தங்களது உறவுகள் போல மிகவும் அந்நியோன்னியமாகவும் நட்பு ரீதியிலும் பழகினர். அதில் திரு. யதுகுலராஜா மற்றும் பண்டிதர் அலெக்ஸ் சாந்தர் ஆகிய இருவரும் எங்களுடன் மிகவும் அன்புடன் நெருங்கிப்பழகிய விரிவுரையாளர்கள்.

கிழக்கிலங்கை மட்டுமன்றி பிறமாகாணத்திலிருந்து வந்த பல ஆசிரிய மாணவர்களின் மனதில் திரு. அலெக்ஸ் சாந்தர் ஐயா அவர்கள் ஒரு நிலையான இடத்தினைப் பிடித்திருந்தார். பயிற்சிக் காலத்தில் மிகவும் சாதாரணமாகவும் நிதானமாகவும் தனது உறவை எங்களுடன் பேணியவர். அவர் கோப்பப்பட்டோ பேதம் காண்பித்தோ பழகவில்லை. உண்மையான அன்புடன் எங்களுடன் அவர் தனது உறவினர் போன்று

பழகியவர். பல அறிஞர்களின் தத்துவங்களை மேற்கோள்காட்டி எமது கற்பித்தலுக்கும் வாழ்வியலுக்கும் வழிகாட்டியவர்.

பலாலியில் ஆரம்பித்த ஐயாவின் உறவு கனடாவிலும் தொடர்ந்தது. கலாநிதி செல்வராஜகோபால் அவர்களுடன் எனது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியரை 1999ம் ஆண்டில் சந்தித்தேன். மிகவும் அகமகிழ்ந்து போய் அவரை அணுகி நான் யார் என்பதை தெரியப்படுத்திய நாள் முதல் என்னை எங்கு கண்டாலும் எனது மாணவன் என பலருக்கு அறிமுகம் செய்யும் அவரது பண்பு அவர் மேல் எனக்கு இரட்டிப்பு

- அஜந்தா ஞானமுத்து -

தடவைகள் அவர் வீட்டில் சந்தித்து உரையாடியுள்ளேன். மட்டக்களப்பில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தையும் அப்போது அங்கு நிகழ்ந்த பலசம்பவங்களையும் மட்டக்களப்பு மண்பற்றிய தனது அன்பையும் தெரிவித்து சிரித்து மகிழ்வார்.

2001ல் ஈழத்துப்பூரானாருக்கு கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய 'கலாநிதி' பட்டமளிப்பு பாராட்டு விழாவின்போது போது கலந்து கொண்டு தனக்கும் பூரானாருக்குமுள்ள உறவினை மிகவும் இங்கிதமான முறையில் வெளிப்படுத்தி பாராட்டியவர்.

2002ல் உருவாக்கம் பெற்ற 'சுவாமி விபுலாநந்தர் கலைமன்றத்தில்' நான் செயலாளராகவும் தலைவராகவும் கடமையாற்றிய காலங்களில் தொடர்ச்சியாக பல அறிவுரைகளை வழங்கி வழிநடத்திய ஆசான். தமிழ், தமிழர் என்ற பெருமையுடன் அதன் பண்பாடு மாறாத கலாசார உடைகளில் மேடைகளில் தோன்றும் அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள் தமிழ் மொழியின்பால் அவர் கொண்ட காதலையும் தமிழை பேணி வளர்த்த பெரியார்களையும் நினைவு கூர்ந்து ஆற்றிய உரைகள் என்றும் பதிந்துள்ளன.

இங்கு பலதடவைகள் நாங்கள் இருவரும் தொலைபேசியில் உரையாடியுள்ளோம். இங்குவாழும் தமிழ் ஆர்வலர்கள் தமிழ் அமைப்புக்கள் மற்றும் நிகழ்கால நடப்புக்கள் எனப்பலவற்றை நீதியான முறையில் தளம்பாது கருத்துக்களை தெரிவித்து மற்றவர்களது கருத்துக்களையும் செவிமடுக்கும் மாண்பாளர். அவர் என்னிடம் தொலைபேசியில் கதைக்கும் போது அமரர் கனகசபாபதி அவர்களை புகழ்ந்து பாராட்டியதை என்னால் மறக்கமுடியாதுள்ளது. நான் தாயகம் செல்லும் பேதாதெல்லாம் மட்டக்களப்பில் இவரது மாணவர்கள் இவர்பற்றி மிகவும் அக்கறையுடன் விசாரிப்பதுடன் தொலைபேசிமூலம் பேசியும் மகிழ்வார்கள்.

மேலும் இங்கு தொடங்கப்பட்ட கவிதை வகுப்பில் யாப்பிலக்கணம் கற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை அவர் வற்புறுத்துவார். அடிக்கடி அவரால் விடுக்கப்பட்ட அந்த வற்புறுத்தலை என்னால் நிறைவேற்றமுடியாமலே போய்விட்டது.

நேர்த்தியான பார்வையும் நேர்மையான குணமும் பிறரை கௌரவித்து பழகும் பக்குவமும் மனிதநேயமுடன் உரையாடும் மனிதமும் நிறைந்த மனிதர்தான் எமது விரிவுரையாளர் அலெக்ஸ் சாந்தர் அவர்கள்.

நல்ல ஆசிரியர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியர்திலகம். அவரது மறைவு ஜீரணிக்கமுடியாததாக இருந்தாலும் அவரது பண்பும் அவரது கற்பித்தலால் நாம் பெற்ற அறிவும் எம்மனைத விட்டகலாது நிறைந்திருக்கும்.

அவரது இழப்பானது கவலையையும் பெரும் வெற்றிடத்தையும் எமது சமூகத்துக்கு தந்துள்ளது. விழுதுகள் இருக்கும் வரை ஆசிரியர்கள் விட்டுச் சென்ற பணிகளும், அவர்கள் கற்றுத்தந்த பாடங்களும் அவரது நாமமும் என்றென்றும் நினைவில் நீங்காது இருக்கும்.

சிறியன சிந்தியாதான்

‘அப்பா இறந்துவிட்டார்’ என்ற குறஞ்செய்தி அதிகாலை யில் அவர் மகனிடமிருந்து வந்தது. சொற்களுக்குள் அடங்காத சோகம். மனம் பலமிழந்தது. அலெக்ஸ்சாந்தர் ஆசிரியருடன் கழித்த இனிய கணங்கள் நினைவலையாய் எழுந்தன. பல வருடங்களின் முன் கனடாவில் தமிழ் வகுப்பில் அவருக்கும் எனக்குமான ஆசிரிய - மாணவ உறவு ஆரம்பித்தது. அந்த வகுப்பறையும், என் சக மாணவர்களும் என் மனக் கண் முன் தோன்றினார்கள். தமிழ் மொழியோடு வாழ்க்கையையும் அவர் கற்றுத் தந்த காலங்கள் அவை. அவரின் பண்பாலும், பாசத்தாலும், அறிவாலும், இனிமையான சொற்களாலும் நாங்கள் கட்டுண்டு கிடந்தோம். சனிக்கிழமை தமிழ் வகுப்புகள் எமக்கு குதூகலமாக இருந்தன. தமிழின் அழகையும், ஆழத்தையும் இலக்கிய நயத்தோடு கற்றுத் தந்ததோடு. எமது வேர்களை நாம் அறிவதற்கு எம்மைத் தூண்டினார். எனது ஊர் என்ற தலைப்பில் அவரது மேற்பார்வையின் கீழ் நாம் செய்த ஆய்வு இதற்கு உதவியது. புலம்பெயர் தேசத்திலே தமிழரின் அடையாளம் பற்றிய கேள்விகள் துருத்திக்கொண்டிருந்த வேளையில், தமிழின் தொன்மையையும், செழுமையையும், தமிழரின் வரலாற்றையும் மாணவர்களுக்கு புகட்டியதன் மூலம் அவர்களுக்கிருந்த தாழ்வுச்சிக்கலை நீக்கினார்.

ருந்த வேளையில், தமிழை அடுத்த தலைமுறைக்கு அளிக்கின்ற பணியை அவர் மிக அடக்கமாக தனது வகுப்புகளில் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தபோதும் அவரது வகுப்பிலே நாங்கள் புகழ்பெற்ற உளவியலாளர்களான சிக்மன் பிரொய்ட், கால்ட் யங் போன்றோரின் உளவியல் கோட்பாடுகளைப் பற்றி விவாதித்தோம். மகா அலெக்ஸ்சாந்தர், நெப்போலியன் போன்றவர்களின் வரலாறுகளை ஆராய்ந்தோம். எல்லா மதங்களினதும் ஒருமைத்தன்மையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோம். தத்துவமும், சமு

பிலே நாங்கள் கிராமியக் கலைகளை நிகழ்த்திக் காட்டினோம். பல நாடகங்களைச் செய்தோம். தமிழ்க்கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் பல மேடைகளில் நாங்கள் ஏறினோம். மாணவர்கள் மீதான அன்பாலும், உளவியல் ரீதியான அணுகுமுறையினாலும் ஒவ்வொரு மாணவருக்குள்ளும் இருந்த திறமைகளையும், சிறப்பையும் இனங்கண்டு வாழ்க்கையில் முன்னேற வழி வகுத்த ஆசிரியரின் ஆளுமை போற்றத் தக்கது.

தமிழ்க் கல்வியில் அவர் ஆற்றிய பணிக

கவியலும், மானிடவியலும் எமது உரையாடல்களின் கருப்பொருள்களாகின.

அந்தக் காலகட்டத்திலே ரொறண்டோவிலே தமிழ் இளையோரைக் கொண்ட ஆயுதக் குழுக்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். எங்கள் வகுப்பிலும் அந்த ஆயுதக் குழுக்களுடன் தொடர்புடைய மாணவர்கள் இருந்தனர். பலர் மறைக்கப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் வகுப்புகளுக்கும் வந்தனர். வகுப்பின் முடிவில், வெளியில் துப்பாக்கிச் சூடுகளும், கத்திக் குத்துகளும் நடந்தன. அப்படிப்பட்ட மாணவர்களில் பலர் அலெக்ஸ்சாந்தர் மாஸ்டரின் அன்பினாலும், அறிவுரைகளாலும் கவரப்பட்டு வன்முறையைக் கைவிட்டு, கல்வியில் நாட்டங்கொண்டு, பட்டதாரிகளானார்கள். கத்தியும், துப்பாக்கியும் இருந்த கைகள் நூல்களையும், நாடகப்பிரதிகளையும் காவித்திரிந்ததை நான் கண்டேன். வகுப்

பில் முக்கியமானது. புலம்பெயர் தேசத்தில் தமிழைக் கற்பிப்பதற்காக பாடத்திட்டங்களையும், பாடநூல்களையும் உருவாக்குவதிலும், ஆசிரிய பயிற்சிப் பட்டறைகள் மூலமாக ஆளுமை மிக்க ஆசிரியர்களாக பயிற்றுவிப்பதிலும் அவர் ஆற்றிய பங்கு விலைமதிப்பற்றது. இதில் அவர் தமிழ்மொழியை குழந்தைகளுக்கு இரண்டாம் மொழியாக கற்பிப்பதில் உள்ள சவால்களை இனங்கண்டு கனடா போன்ற நாட்டின் கற்பித்தல் முறையும், மேலைத்தேய, கீழைத்தேய கல்விக்கோட்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைத்து, கல்வி உளவியலின் துணைகொண்டு செயல் திட்டங்களை உருவாக்கினார். தமிழ் கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி என்ற களமும், அதிபர் கனகசபாபதியுடனான நட்பும், ஆங்கில மொழியில் இவருக்கிருந்த ஆளுமையும் இவரின் சேவைக்கு பெரும் பலமாக இருந்தன என இங்கு குறிப்பிடுவது

றெஜி மனுவல்பிள்ளை -

சாலப்பொருத்தமானது.

பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்கள் ஒரு பெரும் சமூகப் போராளி. சாதிய, வர்க்க வேறுபாடுகள் கொண்டு ஒருக்கு முறை தலைவிரித்தாடிய யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலே தனது போராட்டத்திற்காக அவர் கையிலேந்திய ஆயுதம் கல்வி. அந்த போர்க் களத்திலே அவர் சந்தித்த வேதனைகளும், வலிகளும் எண்ணிலடங்காதவை. கல்வியைக் கையிலேந்தி இறுதி மூச்சு வரை அவர் தொடர்ந்த போராட்டத்தின் வெற்றியை அவரின் மாணவர்களின், பிள்ளைகளின், பேரப்பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையில் நாம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இறுதியாக கடும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் அவர் இருக்கும் போது அவரைப் பார்க்கச் சென்றேன். தன் நோய் மறந்து மற்றவர்களைப் பற்றியே உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். தனது நேசத்துக்குரிய மாணவர்களை தொலைபேசியில் அழைத்து உரையாடியிருக்கிறார். இறுதிக் காலங்களில் தனது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் தனித்தனியே அழைத்து நான் உங்களை அன்பு செய்கிறேன் எனக் கூறியுள்ளார். அவரது மரணப்படுக்கையிலே அவரது கொடும் நோயைக் குணப்படுத்த முடியாமல் தொழில் நுட்பமும் மருத்துவமும், அறிவி யலும் தோற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில் அவரது மனிதநேயமும், மானிடப் பண்பும் வெற்றி பெற்றுக்கொண்டிருந்ததை உணர் முடிந்தது. ‘மானுடம் வென்றது’ என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வந்தன. இந்த பேராசான் தன் வாழ்க்கை மூலமாக தன் மாணவர்களுக்கு நிறையக் கற்றுத் தந்தார். அவர் விதைத்த வீரியம் மிக்க விதைகள் பெரும் விருட்சங்களாகி பெரும் காடாக உருப்பெற்றிருக்கின்றது. இவ் விருட்சங்கள் சமூகத்திற்கு நற்கனிகளை தொடர்ந்து வாரி வழங்கிக் கொண்டேயிருக்கும் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

regi.m@thaiveedu.com

அன்பின் ஆசான் ம.செ. அலெக்ஸ்சாந்தர்

1983 ம் ஆண்டு, ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ஆண்டு; ஆடிக் கலவரத்திற்கு முன்பாக ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் பல்வேறு ஆளுமைமிக்க ஆசான் களைத் தரிசித்த வேளை; வெண்மை நிறம் கொண்டவராய், வெள்ளை உள்ளத்தவர் என்று பின்னாளில் அறியப்பட்டவராய், வெள்ளை வண்ணம் கொண்ட மேலங்கி, காலங்கி பூண்டு வெண்ணிறப் பற்கள் பலவும் பளிச்சிட புன்னகை பூத்தவராய்த் தமிழும் ஆங்கிலமும் தவறும் ஆகிருதி கொண்டவராய் எமது வகுப்பறைக்குள் நாம் கண்டு கொண்டவர் தான் எமது ஆசான் எம்.எஸ். அலெக்ஸ்சாந்தர்.

ரது எளிமைக் கோலத்திற்குப் பின்னால் அவரின் சமத்துவ சோசலிச கருத்தோட்டங்கள் மின்னித் துலங்கும். உண்மைக் கிறிஸ்தவனாய் ‘அன்பு’ எனும் பண்பால் அனைவரையும் அணைத்து மகிழ்ந்தார்.

ஆசிரிய கலாசாலை நிகழ்வுகளில் அவரது பேச்சாளுமையையும், அறிவு ஆழத்தையும் அனுபவித்த அதேவேளை எமது கன்னி அமர்வுகளில் நாங்கள் மேடை ஏறிப் பேசியபோதும் அவரது ஊக்குவிப்பையும் பாராட்டும் பண்பையும் நாம் உள் வாங்கினோம்.

இடைக்காலங்கள் 1985 முதல் 2013 வரை அவரது இருப்பைப் பற்றி ஏதும் அறியாது இருந்தோம். போர் தந்த நெருக்கடி ஆசானை அவ்வப்போது நினைக்க வைத்தாலும் அவர் வாழ்வு பற்றி ஏதும் அறிய முடியவில்லை.

2013ல் கனடாவுக்கு மொழிபெயர்ப்பு துறை பற்றிய பயிற்சிநெறிக்குச் சென்றபோதே அவரின் இன்னொரு பரிமாணத்தை அறிய முடிந்தது.

தமிழிலே பல பணிகள் செய்யும் எங்கள் ஆசானின் ஆசிரியப் பணி, எழுத்துப் பணி, சமூகத்தின் தமிழ்க்கல்விப் பணி, நூலாக்கப் பணிகள் எனப் பலவிதமான செயற்பாடுகள் பற்றி அறிய முடிந்தது. ‘தாய்விடு’ சகல அறிஞர்களையும் இணைத்திருந்தது. எனது மாணவன் விஜயசேகர் தம்பிராசா, என்னையும் அச்சமூகத்தோடு இணைத்து நின்றான். அதன் தொடர்ச்சியில் இவ்வருடம் 2017 செப்டெம்பர் மாதம் கனடா சென்றபோது பெரியவரைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு விஜயசேகர் மூலம் கிட்டியது.

நினைவுகள் மாறாது உறவு கொண்டழைத்தார். பெயர்சொல்லி கவிதை படைத்தார். கலாசாலைக் கதைகள் பலவும் சொல்லி நின்றார். அவரது மாண்பினை அறிந்து அமெரிக்கா அரிசோனா உலகப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கலாநிதிப் பட்டம் பற்றி அறிந்து பெருமை கொண்டோம்.

நூல்கள் பல படைத்தீர். படித்து உவகை கொண்டோம்.

- கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் -

ஐய! நின் ஆற்றல் பெரிது, நீங்கா நித்திலன் பையவே எம் ஆற்றல்களையும் வளர்த்து நின்றீர். வையகம் உய்யவே உம்மை உவந்து நின்றீர் தயவும் தந்து பண்டிதராய் உயர்ந்து நின்றீர். கடல் கடந்தும் தமிழை ஓதி நின்றீர். உடல் கடந்தும் உலகத்தில் வாழ்வீர் - கண்டிர்!

பெருமைகளோடு பெருவாழ்வு வாழ்ந்த எம் ஆசானின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திப்போமாக.

shriganeshan.k@thaiveedu.com

பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தருடன் கவிதைப் பயணம்

தெள்ளுதமிழ்ப் பாலெடுத்துத்
தேன்கவிதை சேர்த்துவைத்து
அள்ளியள்ளித் தான்கொடுத்தார்
அருந்தி மிகக் களித்திருந்தோம்
வெள்ளியலைக் கடல்போலும்
விரிந்தவான் வெளிபோலும்
உள்ளன்பு கொண்டிருந்த
உத்தமனை நாமிழந்தோம்!

நல்லாசான் அலெக்ஸ்சாந்தர்
நலமடைவார் என்றிருந்தோம்
பல்லாண்டு வாழ்ந்திருந்தே
பணிபுரிவார் என்றிருந்தோம்
சொல்லாண்ட இலக்கியத்தின்
சுவைதருவார் என்றிருந்தோம்
வெல்வதுதான் எப்போதும் விதியெனில்
நாம் ஏதுசெய்வோம்?

மக்களுக்குப் பணிசெய்யும்
மாண்பினர்க்கு மரணமில்லை!
திக்கற்ற ஏழைகளின்
துயர்துடைத்தோர் அழிவதில்லை!
எக்காலம் ஆனாலும்
இனியதமிழ் வாழ்ந்திருக்கும்!
அக்கால மெல்லாமே
அலெக்ஸ்சாந்தர் வாழ்ந்திருப்பார்!

2017, ஒக்டோபர் 15 ஞாயிற்றுக்கிழமை
தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு ஒரு மாபெரும்
இழப்பை ஏற்படுத்திய நாள். அன்றுதான்
கனடியத் தமிழ் மக்களிடையேயும், தாயக
மக்களிடையேயும் அயராது தமிழ்ப் பணி
யாலும் ஆசிரியப் பணியாலும் நன்கு
அறிமுகமாகித் தனது முத்திரையைப்
பதித்திருந்த பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர்
என்ற மாமனிதர் இல்லுலகை விட்டு இறை
வனடி சேர்ந்த நாள்.

பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் தாயகத்திலும்,
கனடாவிலும் ஆற்றியிருந்த பணிகள் அளப்
பரியன. அவர் கனடிய மண்ணில் ஆற்றிய
கவிதை இலக்கியப் பணியைப் பற்றி
அவரது மாணவர்களில் ஒருவனாகக் கடந்த
ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக அவருடன்
பயணித்தவன் என்ற வகையில் எனதுப
வத்தை மீட்டுப் பார்க்கிறேன்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே
இலக்கிய இலக்கண வளங்களோடு வளர்ச்
சியுற்றிருந்த மொழி தமிழ். அதற்குச்
சான்றாக இருப்பது தொல்காப்பியம்.
தொல்காப்பியத்தின் மரபில் தோன்றிய
கவிதை வடிவங்கள் அழிந்து போகாமல்
இன்றும் நிலைபெற்று வருவதற்கு கார
ணம் காலத்துக்குக் காலம் தமிழன்னை
பெற்றெடுத்த பேரறிஞர்களின் பெருமுயற்
சியும் அளப்பரிய தொண்டுமேயாகும். அந்த
வழியில் மரபுக் கவிதை வடிவங்களை
வளர்த்து வாழ வைக்க வேண்டிய சமுதாயப்
பொறுப்பு இன்றைய தலைமுறை
இலக்கியவாதிகளுக்கு இருக்க வேண்டும்
என்ற கருத்தைப் பண்டிதர் உணர்ந்திருந்
தார்.

கனடாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களில்
மரபு வழிக் கவிஞர்கள் மிகச் சிலரே.
இவர்களின் காலத்துடன் கனடாவில் மர
புக் கவிதைகளின் தோற்றம் இல்லாமல்
போகக்கூடிய ஆபத்து இருப்பதைப் பண்
டிதர் உணர்ந்து கொண்டதால் மரபுக்
கவிதை இலக்கியம் வளர்த்தெடுக்கப்படல்
வேண்டும் என்ற இலட்சியம் அவரின் உள்
எத்தில் வேருன்றியது.

அந்த இலட்சியத்தின் உந்துதலினால் கன
டாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின்
அன்றைய இயக்குநர்களாக இருந்த
திரு. சி. சிவநேசன், திரு. த. சிவபாலு,
திரு.குரு அரவிந்தன் ஆகியோரை அணுகி
மரபுக் கவிதைப் பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றை
நடத்துவதற்கு அனுசரணை செய்து தர
வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்
வைத்தார். அவரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்
கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்
2004ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் ஸ்கா

பரோ சிவிக் சென்டரில் கவிதைப் பயிற்சிப்
பட்டறை ஒன்றை ஆரம்பித்து வகுப்புக்
களை நடத்தத் தொடங்கியது. பண்டிதர்
அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்களும் கவிநாயகர்
கந்தவனம் அவர்களும் இணைந்து அந்தப்
பயிற்சிப் பட்டறையின் ஆசிரியர்களாக
இருந்து வகுப்புக்களை நடத்தினார்கள்.

நான் அந்தப் பயிற்சிப்பட்டறையில் சேர்ந்து
பயிலத் தொடங்கியபோதுதான் பண்டிதர்
அலெக்ஸ்சாந்தர், கவிநாயகர் கந்தவனம்
ஆகியோருடனான நேரடியான அறிமுகம்
எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர்களின் அறிமுகம்
எனது கவிதைப் பயணத்தில் மரபு வழியான
புதிய பாதையை அமைத்துக் கொடுத்
தது என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இந்த முதலாவது பயிற்சிப் பட்டறையில்

மாதம் வெளியிட்டோம். நான் செப்டம்பர்
2012ல் 'வைகறை வானம்' என்ற எனது
மரபுக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலை வெளி
யிட்டு வைத்தேன். இவை யாவும் பண்டி
தர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்களின் உழைப்
பால் நாம் பெற்ற பயன்களாகும்.

ஆசிரியர்கள் இருவரினாலும் உருவாக்
கப்பட்ட மரபுக் கவிஞர்களால் 2011ம்
ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கனடாத் தமிழ்க்
கவிஞர் கழகம் அமைக்கப்பட்டதும் ஒரு
வரலாற்றுப்பதிவாகும். இக்கழகம் 2012ம்
ஆண்டு மார்ச் மாதம் 11ம் நாள் கனடிய
அரசில் பதிவு செய்யப்பட்டது. கவிஞர்
கழகத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக
நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றுகின்ற
வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருந்தது. ஆசி
ரியர்களின் வழிகாட்டலும் உறுப்பினர்க

நானும் திரு. சி. சிவநேசன், திரு. த. சிவ
பாலு, திரு. குரு அரவிந்தன், திருமதி.
பவானி தர்மகுலசிங்கம், தீவகம் வே.
இராஜலிங்கம், அனலை அறு. இராசேந்
திரம், மறைந்த திரு. ஆ.பொ. செல்லையா
ஆகியோரும் கலந்துகொண்டோம்.

வாராந்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடை
பெற்ற அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையில்
பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்களால்
யாப்பிலக்கணப் பயிற்சியும், கவிநாயகர்
கந்தவனம் அவர்களால் தமிழிலக்கிய ஆய்
வரங்கமும் ஆக்கபூர்வமான முறையில்
நடத்தப்பட்டன. எழுத்தாளர் இணையம்
அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையை ஆறு ஆண்
டுகளுக்குத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தது.

இரண்டாவது ஆண்டில் திருமதி இராஜ்
மீரா இராசையா, திரு. அகணி சுரேஸ்,
திரு. த. ஞானகணேசன், திரு. கனி வி
மலநாதன், திரு. கந்த சிறீ பஞ்சநாதன்,
திரு. முரளிதரன், திரு. காந்தருபன், திரு.
த. அரசகுலசிங்கம், திரு முகமட் ஹன்சீர்
ஆகியோரும் இணைந்து கொண்டார்கள்.
அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் திரு.மு.
மயில்வாகனன், திரு. சிறீ கண்ணுத்துரை,
திரு. க. குமரகுரு, திரு. தங்கவடிவேல்,
கலாநிதி தில்லை சிவகுமரன், திரு. ச.
அமிர்தலிங்கம் ஆகியோரும் சேர்ந்து
கொள்ள மரபுக் கவிஞர்களின் குழுமம்
விரிவடைந்தது. சென்ற ஆண்டு மேலும்
திரு. தா. சண்முகநாதன், திரு. க. செந்
தில்நாதன், செல்வி மேரி கியூரி போல்,
திரு. ச.இரத்தினகுமார், திருமதி சு.ஜெய
கௌரி ஆகியோர் இணைந்து பயிலத்
தொடங்கியுள்ளனர்.

இந்தப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கற்றுத்
தேர்ந்த நானும் என்னுடன் வேறு எட்டுக்
கவிஞர்களும் இணைந்து கனடிய மண்
ணில் முதல் முதலாகப் 'பொதிகைப் புது
மலர்கள்' என்னும் மரபுக்கவிதைத் தொகுப்பு
நூல் ஒன்றை 2012ம் ஆண்டு ஏப்ரல்

ளின் ஆதரவும் கழகத்தைச் சிறப்பாக வழி
நடத்திக் கவிதை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்
கான பல திட்டங்களை முன்னெடுத்துச்
செல்வதற்கு பேருதவியாக இருந்தது. கவி
ஞர் கழகம் தோற்றம் பெற்றதைத்தொடர்ந்து
2011ம் ஆண்டிலிருந்து கழகம் கவிதைப்
பயிற்சி வகுப்புகளைப் பொறுப்பேற்று
இன்றுவரை தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்
றது.

கவிதை வகுப்புக்களில் கலந்து கொண்ட
வர்கள் பல்வேறு துறைகளில் நிபுணத்து
வம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் தமிழ் மீதும்
தமிழ் இலக்கியத்தின் மீதும் கொண்ட
அளவற்ற காத்தலினால் ஈர்க்கப்பட்டதனா
லேயே இவ்வகுப்புக்களில் சேர்ந்துகொண்
டார்கள். பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்
களும், கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும்
மாணவர்களுக்கு ஈர்ப்புச் சக்தியாக
விளங்கினார்கள். இவர்களுடைய தன்னல
மற்ற பணியால் கனடிய மண்ணில் வலு
வான மரபுக்கவிஞர்கள் பரம்பரையொன்று
உருவாகி வருவது கண்கூடு.

பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்களிடம்
யாப்பிலக்கணம் பயில் வாய்ப்புப் பெற்ற
மாணவர்கள் அனைவரும் கொடுத்துவைத்
தவர்கள். எளிமை, தன்னடக்கம், கருணை,
எல்லோரிடமும் அன்பு பாராட்டுதல், எல்லா
மதங்களுக்கும் மதிப்பளித்தல் போன்ற
மனித நேயப் பண்புகள் அத்தனையும்
நிறைந்த இவரைப் போன்ற ஒருவரைக்
காண்பது அரிது.

நல்லாசிரியனுக்குரிய பண்புகள் இவரிடம்
நிறைந்திருந்தன. யாப்பிலக்கண வகுப்புக்
களை நடத்துவது தமிழுக்கு தான் செய்
கின்ற தொண்டு என்று கூறிக்கொள்வார்.
எந்த ஒரு பிரதிபலனும் எதிர்பாராமல்
நிறைந்த மனத்துடன் கற்றுக் கொடுத்தார்.
கிப்பிளிங்கில் உள்ள தனது வீட்டிலிருந்து
ஸ்காபரோவுக்கு பணியிலும் குளிரிலும்
பேருந்தில் பயணித்து மாணவர்கள் வரு

- சி. சண்முகராஜா -

வதற்கு முன்பே வந்து குளிரில் நடுங்கி
யபடி காத்து நிற்பார். இளமையும், வலி
மையும், துடிப்பும் கொண்ட இளைஞர்க
ளாலேயே இப்படிச் செயற்பட முடியாது.
ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தேவாலயத்துக்
குச் சென்று வழிபடுகின்ற தனது மத-
வழிபாட்டு வழக்கத்தைக் கூட மக்கள்
பணிக்காக மாற்றிக் கொண்டவர். தன்னு
டைய முதுமைக் காலத்தில் தமிழுக்காக
வும், தமிழ்ச் சமூகத்துக்காகவும் இப்படித்
தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்திருந்த
ஒரு மனிதரைக் கண்டதில்லை.

பண்டிதர் அவர்கள் யாப்பிலக்கணத்தில்
வல்லவராக இருந்தபோதிலும் வகுப்புக்கு

வரும்போது முழுமையான தயார் நிலை
யில்தான் வருவார். மாணவர்களுக்குக்
கொடுக்கின்ற கல்வியைச் சரியாகவும்
நேர்த்தியாகவும் வழங்கவேண்டும் என்பது
அவரது கொள்கை. மாணவர்களைப்பா
ராட்டி ஊக்கப்படுத்துவதில் என்றும் பின்
நிற்பதில்லை. மாணவர் ஒருவர் கவிதை
ஒன்றை எழுதிக்கொண்டு வந்து அவரிடம்
காட்டினால் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அது
நல்ல கவிதையாக இல்லாவிட்டாலும் முத
லில் கவிதை அற்புதம் என்று பாராட்டி
விட்டுத்தான் பின்பு அதிலுள்ள பிழைக
ளைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தம் செய்
வார். பல மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்கு
ஊக்கத்துடன் வருவதற்கும் இவரது தூண்
டுதலே காரணம்.

உடல் நலம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலை
யில் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்
படுவதற்கு முதல் நாள் கூட அவர் வகுப்
புக்கு வந்து கற்றுக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்
றது இன்னும் நினைவில் நிழலாடுகின்
றது. ஒவ்வொரு மணித்துளி உழைப்புக்கும்
ஊதியம் கேட்டு நிற்கின்ற இன்றைய
உலகில் தமது உடல் நலம் குன்றிய
நிலையிலும் தமிழுக்காகவே தனது நேரத்
தையும் சக்தியையும் அர்ப்பணித்து ஆரம்
பத்திலிருந்து இறுதிவரை அவர் ஆற்றி
வந்த தன்னலமற்ற, தளர்வில்லாத அரும்
பணிக்காகத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்
அவரை என்றென்றும் போற்றும் என்பது
உறுதி. பண்டிதர் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்
கள் ஏற்றி வைத்த மரபுக் கவிஞர்களாகிய
அகல் விளக்குகளிலிருந்து எதிர்காலத்தில்
பலநூறு விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு ஒளி
வீசும் என்பதும் உறுதி

shanmugarajah@thaiivedu.com

கற்றதினால் ஆய பயன்...

காலுக்கு செருப்புக்கும் கால் வயிற்றுக் கூழுக்கும் போராடிய வர்க்கத்தில் எழுந்தவன். அடக்கப்பட்ட தமிழரின் அடங்காக் குரல் இவன்.

கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு சமூகவிடுதலைக்கு போராடியவன் கதை தான் ஆசிரியர் அலெக்ஸாந்தரின் வரலாறு. யாழ்ப்பாணத்தின் சாக்கடையாய் ஓடிய சாதியென்னும் கீழமையை எதிர்க்க இவன் எடுத்துக்கொண்ட வழிமுறைதான் படிப்பு - படிப்பு - படிப்பித்தல்.

*‘குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானை
- கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவுநிலைமையாம்
கல்வி அழகே அழகு’*

என்னும் நலாடியார் சூத்திரத்தை இவர் பின்னாளில் கற்றிருப்பார். ஆனால் சிறுவயது முதல் கல்வியை ஒரு வேள்வியாகக் கொண்டார்.

அலெக்ஸ் மாஸ்ரர் பிறந்தது யாழ். கஸ்தூரியார் வீதியை அண்மித்த அஞ்சனம் தாழ்வு என்னும் அடக்கப்பட்டோர் வாழும் புலம். பெற்றோர்கள் படிப்பறிவு குறைந்தவர்கள். தந்தை சண்முகம் மனுவேல் பிள்ளை. அவர் தந்தையின் தந்தை வல்லிபுரம் பேதுறு கஸ்தூரியார் வீதியில் வேதக்கோவில் ஏற்படக் காரணமானவர். ஒரு முறை இவர்க்கு ஏற்பட்ட பெரும் இடரை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தீர்த்து வைத்ததனால் தாங்கள் வாக்களித்தபடி கத்தோலிக்க வேதத்தில் சேர்ந்தனர். ஆனால் இவருடை தாயார் அலோச நேசம்மா தலை முறையாக கத்தோலிக்க சமயத்தை சேர்ந்தவர்.

ஆசிரியர் அலெக்ஸாந்தர் 1934ம் ஆண்டு ஐப்பசி 19ல் பிறந்தார். முதலில் செட்டியார் தெரு மிசன் பள்ளியில் கல்வி கற்றார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் உதவியால் பல்வேறு இடர்கள் மத்தியிலும் புனித சம்பத்தரிசியார் பாடசாலையில் கல்வி கற்று, 1953ம் ஆண்டு எஸ்.எஸ்.சி பரீட்சையில் திறமை சித்தியடைகின்றார்.

வறுமையும் வேலையில்லா நிலைமையும் தொடர்ந்து துரத்த... யாழ் மாநகர சபையில் ஒரு சிறிய வேலையில் அமர்கின்றார்.

வேலை பிடிக்கவில்லை. மூன்று மாதங்களில் வேலையைவிட்டு யாழ். கனகரத்தினம் பாடசாலையில் க.பொ.உயர்தர வகுப்பில் சேர்ந்தார். அதில் சித்தி அடைந்தவுடன் ஆசிரிய கல்லூரி பிரவேசப் போட்டியில் வெற்றி பெற்று 1955 - 1956 வரை கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சிபெறுகின்றார்.

அந்நாட்கள் தன் பொன்னான நாட்கள் என குறிப்பிடுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும் கல்விமான்களும் குருக்களும் என அறியப்பட்ட எல்.ஏ சிங்கராயர் அடிகள், எம்.ஜே மரியாம்பிள்ளை அடிகள், வி. தியோகுப்பிள்ளை அடிகள் போன்றவர்களிடம் கல்வி கற்கின்றார். 1959ல் புனித குசையப்பர் பாடசாலையில் ஆசிரியர் ஆகின்றார்.

1967 - 1968ல் ஆங்கில ஆசிரியர் விசேட பயிற்சி பெற்று இறுதிப் பரீட்சையிலும் சித்தி பெற்றார். இப்படிப்பு அவர் பின்பு அகில இலங்கை எங்கும் நடத்திய கருத்தரங்குகளுக்கும் தொழில்சார் கல்வியில் பெற்ற பல்வேறு பட்டங்களுக்கும் மிகத் துணையாக இருந்தது என பலதடவை கூறியிருக்கிறார்.

கல்வியில் இவருக்கு ஏற்பட்ட தாகத்தால்

பலபரீட்சைகள் வெளிவாரி மாணவராகவே படித்துச் சித்தியடைந்தார். தமிழில் ஏற்பட்ட பற்றினால் 1962, 1963 ஆண்டுகளில் யாழ் வைத்திஸ்வராக் கல்லூரியில் பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட தமிழ் பாலபண்டித வகுப்புகளுக்குச் சென்று தமிழை துறைபோகக் கற்கின்றார்.

உடுவில் நாகரத்தினம் ஆசிரியரிடம் சமஸ்கிருதம், பாளி போன்ற மொழிகளைக் கற்கிறார். 1960 - 1963 சமஸ்கிருதம் பாளி, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் இலண்டன் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். 1976ல் ஆரியதிராவிட பாசைவிருத்தி சங்கத்தினால் நடத்தப்பெற்ற பண்டித பரீட்சையில் சித்தி பெற்றார். 1978ல் பட்டப்படிப்பு கல்வி டிப் பளோமாவுக்கு சிறிலங்கா திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பதிந்து 1980ல் நடந்த இறுதிப்பரீட்சையிலும் பலபாடங்கள் அதி திறமைச்சித்தி பெற்று முதுமாணி கல்விக்கு பதிந்து 1982 நடந்த பரீட்சையில் முதலாம் பகுதி தமிழ் மொழி கலைத்திட்டம் கல்வித் தத்துவங்கள் போன்ற பாடங்களில் சித்தி பெற்றார். பகுதி இரண்டுக்கான ஆய்வுக்கட்டுரை வடபிரதேச சிறுபான்மை தமிழர் கல்வி விருத்தியும் அவர்தம் சபைகளின் பங்கும் என்ற தலையங்கத்தில் எழுத விழைந்த போது பல்வேறு காரணங்களினால் அது நிறைவேறவில்லை.

1957 முதல் இறக்கும் வரை ஒரு நல்லா சிரியனாக இருந்த இவர் தன் சமூகக் கடமைகளையும் ஆக்க மறுக்கவில்லை. இவர் வழிமுறைகள் வேறாக இருக்கலாம்.

ஆனால் சாகும் வரை ஒரு போராடியாகவே இருந்தார்.

யாழ்ப்பாண சமூகத்திலேயே சிறுபான்மை தமிழர்கள் எனக்கருதப்படும் தமிழர்கள் நிலமின்றி, நல்ல கல்வியின்றி, வாழ்கை வசதியின்றி வாழும் நிலையை மாற்ற எம்.சி. சுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில்

- செல்வம் அருளானந்தம் -

மன உறுதி இவருக்கு பெரும் துணையாக இருந்தது என பின் நாட்களில் அடிக்கடி நினைவு கூர்வார்.

கனடா வந்த நாள் முதல் தமிழுக்கும் தமிழில் முறைசார் கற்பித்தலுக்கும் இவர் செய்த பணிகள் எல்லோரும் அறிந்ததே. 1990 களில் பலமாக உருவாகி வந்த கனடா தமிழ் சமூகத்தின் தமிழரின் தாய் மொழிக் கல்விக்கு இவர் பங்கு முக்கியமானது. ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மாணவர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியர்களில் இவர் முக்கியமானவர்.

இவர் மரணம்:

*‘பெயரினை நீக்கி பிணம் எனச்
- சொன்னோம்
நீரில் மூழ்கி நினைவழிந்தோம்’.*

என்று மறந்து போவதற்குரியதல்ல. இவரின் மாணவர்கள் நெஞ்சில் நீண்ட காலம் நிலைத்திருப்பது போன்று தமிழ் சமூகத்தின் இதயங்களிலும் நீக்கமற குடிக்கொண்டிருப்பார் என்பது உறுதி. தமிழ் மீதும் தமிழ் தேசத்தின் மீதும் மாறாப் பற்றுக்கொண்டவர்.

*‘திங்களோடும் செழும்பருதி தன்னோடும்
விண்ணோடும் உடுக்கள் ஓடும்
மங்கள் கடல் பிறந்த தமிழோடு
பிறந்தோம் நாங்கள்’*

என்ற பாரதிதாசனின் கவிதை வரிக்கு ஒப்ப, அவன் மாதிரித் தமிழ் மீதும் அதன் தொன்மை மீதும் மாறாக் காதல் கொண்டவர். மறைந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் தமிழ் மரபுக் கவிதையை இங்கு கனடாவில் உயிர்பித்தவர். தமிழ் இலக்கணத்தை முறைசார்ந்து கற்பித்தவர்.

கடைசியாக இரண்டு விடயங்களைச் சொல்லாம்.

ஏறத்தாழவு கொண்ட தமிழ் சமூகத்தில் பிறந்தாலும், அதனால் காயங்கள் பட்டாலும், தன் தமிழ் சமூகத்தை நேசித்தவர். கல்வியால் பல தடைகளை தகர்க்கலாம் என கனவு கண்டவர்.

இரண்டாவது, தான் நம்பிய கடவுளை உயிர் உள்ள தேவனாய் விசுவசித்தவர். அந்தியும் சந்தியும் ஆண்டவனே என்றவர். மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல எனவும், வாழ்வின் ஒரு பகுதிதான் மரணம் என உணர்ந்தவர்.

வாழ்வு முழுக்க போராட்டமாக கொண்டவர், ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதவர், எல்லோர் மீதும் அன்புகொண்டவர், ஒரு வெற்றிகரமான வாழ்வை வாழ்ந்து முடித்தார். இவர் பிள்ளைகள் எல்லோரும் இங்கு கனடாவில் நல்நிலையில் வாழ்கின்றார்கள். கல்வியும் கேள்வியும் கொண்டவர்கள் சாதியழிந்த நிலையில் வாழ்பவர்கள். இவர் நம்பிய கல்வியும் கடவுளும் இவரை கைவிடவில்லை.

‘பசும் புல்தரை மீது என்னை நடத்தி சென்றீர், அமர்ந்த தண்ணீர் அண்டை என்னை அழைத்து சென்றீர், என் தலை மீது எண்ணெய் பூசினீர், என்பாத்திரம் நிரம்பி வழிந்தது’. என்ற பைபிள் வாசகத்தை தன் இறுதி நேரத்திலும் நினைவு கூர்ந்து கடவுளுக்கு நன்றி கூறியப்பார்.

selvam.a@thaiveedu.com

வரலாற்று நாயகன்

பண்டிதர் ம.செ. அலெக்ஸாந்தர் என்னும் சரித்திர நாயகனோடு, புரட்சியாளனோடு, கல்விமாமனோடு அன்பும் இரக்கமும் கொண்ட பெருந்தகையோடு எனக்குக் கடந்த 24 வருடங்களாக இடைவிடாத நட்பும் தொடர்பும் உண்டு. கடந்த 24 வருடங்களாக அவர் என் நண்பராக, ஆசிரியராக, ஆலோசகராக, வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர்.

கனடிய நாட்டிற் தமிழ் மொழிக் கல்விக்குச் சரியான, முறையான அடித்தளத்தை இட்டது “தமிழ்க்கலைத் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி” என்றால் மிகையாகாது. அக் கல்லூரியில் தமிழ்மொழித்துறைக்குத் தலைவராக இருந்து செயற்பட்டவர் பண்டிதர் ம.செ. அலெக்ஸாந்தர் அவர்கள்.

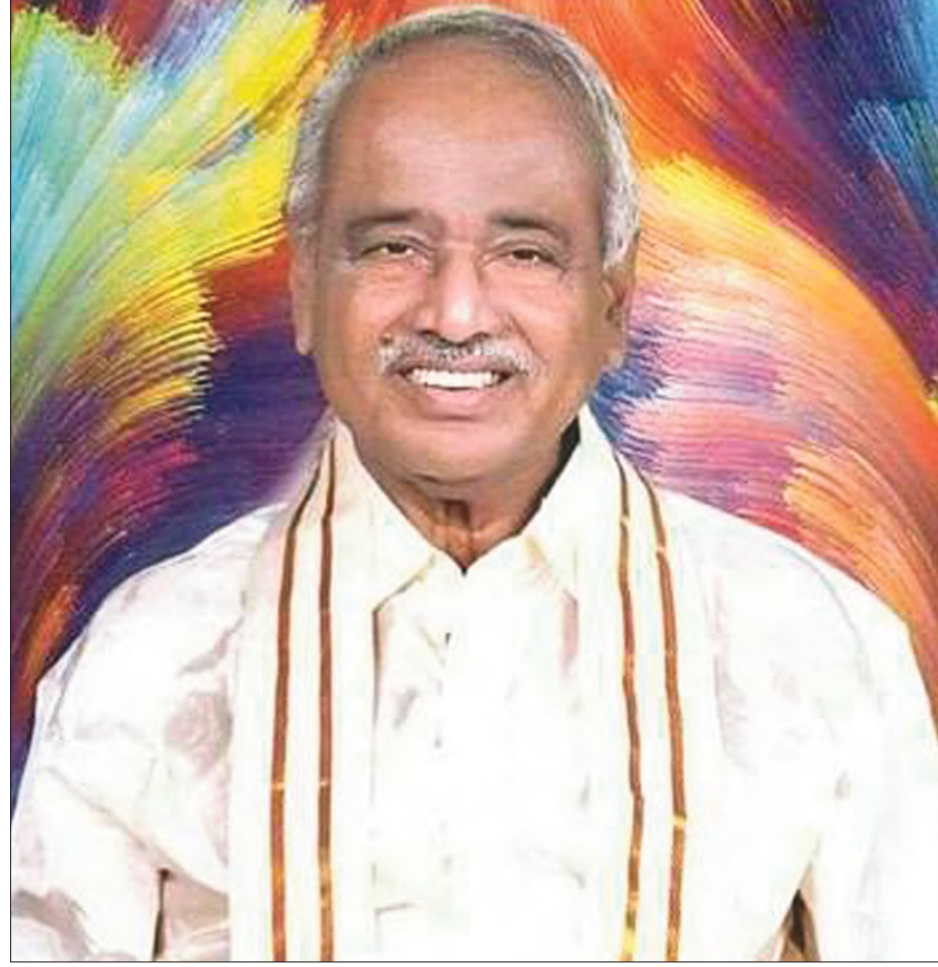
1990ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட த.க.தொ. கல்லூரியில் 1994ம் ஆண்டு இணைந்து கொண்டவர் அமரர். அவர் 1993ம் ஆண்டிற்றான் கனடாவில் குடியேறினார். 94ம் ஆண்டு கல்லூரியினால் தமிழ் மொழிக் கான திறமைச்சித்தி வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ்வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டபோது அமரரின் அறிவு, அனுபவம், ஆற்றல் என்பவற்றைக் கண்டு வியப்பும், மகிழ்சியும் அடைந்தேன்.

பல்வேறு நிலைகளில் மொழியாற்றல் கொண்ட மாணவர்கள் கற்க வந்தனர். அவர்களுக்கான நான்கு நிலைகளில் பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இத்திட்டங்களுக்கு அமைவாக ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடத்தி அவற்றுக்கான பாடக்குறிப்புகளைத் தயார் செய்வதற்கான பயிற்சிகள் மற்றும் வெவ்வேறுநிலை மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கான கற்பித்தல் முறைகள் என்பவற்றில் பட்டறைகளை நடத்தியவர் அமரர் ஆகும். இவரோடு ஆரம்பகாலத்தில் அதிபர் பொன் கனகசாபதி, திரு. பெனடிந், திருமதி சேபனா லோறன்ஸ் ஆகியோர் ஈடுபட்டனர். பின்நாளில் திரு. பொன்னையா விவேகானந்தன் ஆசிரியர் கலாநிதி குலமோகன் என்போரும் இணைந்து கொண்டனர்.

தமிழக் கலைத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் கிளைகளை ரொரெண்டோவில் மட்டுமல்லாது வன்கூவர், வினிபெக், மொன்றியோல், ஓட்டாவா, நியூயோர்க், நியூஜேசி ஆகிய இடங்களிலும் பரவலாக்கி இருந்தோம். அங்கு செல்லும் போதெல்லாம்

பண்டிதரையும் என்னோடு அழைத்துச் செல்வேன். அவர் ஆற்றிய பணிகளில் முக்கியமானதாக நான் கருதியது என்னவெனில், முன்கற்பித்தல் அனுபவம் அற்ற பல ஆசிரியர்களைத் திறன் மிக்க ஆசிரியர்களாக்கியமையே.

த.க.தொ.நு. கல்லூரி கனடிய மண்ணில் ‘தமிழியல்’ அறிவுடையோரை உருவாக்க

வேண்டும் என்னும் நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இளம்கலைப் பட்டப்படிப்பிற்கான பாடத்திட்டங்களை வகுக்கும் உரிமையை மனோம்ணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்திடம் இருந்து நாம் பெற்றுக்கொண்டோம். கனடியச் சூழலுக்கும், கனடியத் தமிழருக்குத் தேவையானதுமான பாடங்களை அப்பாடப்படிப்பில் உருவாக்க முனைந்தோம். அப்பாடங்கள் அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நடைபெறவில்லை. குறிப்பாக புலம்பெயர்தமிழர் வரலாறு, புலம்பெயர்தமிழர் இலக்கியம், ஊடகவியல், மொழியியல், தமிழ்மொழி கற்பித்த

லியல், தமிழீழ வரலாறு, பண்பாட்டியல், ஈழத்து இலக்கியங்களையும் உள்ளடக்கிய “இக்கால இலக்கியம்” போன்றவையும் கொண்டிருந்தது. இப்பட்டப்படிப்புக்கான இலக்கணப்பகுதியை ஆசிரியர் முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டதுடன். இக்கால இலக்கியத்தில் எவற்றை இணைக்கலாம் என்பதிலும் ஆலோசனை வழங்கியிருந்தார்.

தொடர்ந்து கல்லூரியின் வெளியீடுகள், பாடப்பயிற்சிப் புத்தகங்கள் ஆக்கலில் முக்கிய பங்காற்றியமை மறக்க முடியாத பணிகள்.

இரண்டாவது மொழியாகத் தமிழ்மொழியைக் கற்பிப்பதற்கான பாடப்பயிற்சி நூல்களை (படிமுறைத்தமிழ்) நான் எழுத முற்பட்டபோது அதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கியவர்கள் திரு.ம.செ.அலெக்ஸாந்தர், அதிபர் பொன். கனகசாபதி, கவிஞர் கந்தவனம் ஆகிய முதுபெரும் கல்விமான்கள். இவர்களின் அரவணைப்

- ச. இராசரத்தினம் -

பும், பாராட்டும், என்னை இப்பணியில் ஓயாது ஈடுபடவைத்தது என்றால் மிகையாகாது.

இன்று உலகிலே முதல் முதலாகத் தமிழ் மொழியை இரண்டாவது மொழியாகக் கற்பிப்பதற்கான கற்பித்தல் முறை வகுக்கப்பட்டு நூல்கள் வெளிவந்து அவை அளப்பரிய வெற்றியைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றால் அவற்றிற்கு மேற்கூறிய மூவரதும் ஆலோசனையும், வழிகாட்டலும், ஆசிரியரும் தான் என்றால் மிகையாகாது.

நிறைவாக ஆசிரியரின் மிகப் பெரிய பண்பு அவர் ஒரு முழுமையான மனிதன். தற்பெருமை அற்றவர். எவர் கூற்றையும் ஆராய்ந்து பார்ப்பவர். பிறர் திறமைகளை மனம் திறந்து பாராட்டுபவர். மற்றையோர் உயர்வில் மகிழ்ச்சி காண்பவர். இக்குணங்கள் ஒன்று திரண்ட புனிதன். தற்பெருமை சிறிதும் அற்ற பெரியோன்.

மற்றையோரின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுபவர். அவர் அகத்தில் இருந்து புறத்தைப் பார்ப்பவர். அன்பும் இரக்கமும் கலந்த அழகிய பண்பார்ந்த பார்வையாளன்.

‘கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங்
- காரிகை
உண்மையான், உண்டு இவ்வுலகு’
- குறள் 571

பண்டிதரின் கடந்தகால வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னிடம் கூறியுள்ளார். அவற்றின் வழி நான் கண்டது.

மனித குலத்துக்கே இழுக்கான, வேண்டத்தகாத, இயற்கைப் படைப்பை மீறிய ஏற்றதாழ்வுகளைச், சமூக வேறுபாட்டுப் பிரிவுகளை, அடக்குமுறைகளைக் கொண்ட எம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் அதனை உடைத்தெறிந்து வெற்றி நடை போட்ட புரட்சியாளன் ம.செ. அலெக்ஸாந்தர் அவர்கள் என்பதேயாகும்.

rajaratnam.s@thaiivedu.com

அலெக்ஸாந்தரின் உயர்ச்சிக்கான உந்துசக்தி

ஒருவரின் வாழ்க்கைப் போக்கும், வாழ்க்கை முறையும், உடல் உள நிலைமையும் அவருக்கமைந்த அகச்சூழல், அவருக்கேற்படும் புறச்சூழல் ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளனவும் அல்லாமல், அவற்றால் தான் விதிக்கப்படுகின்றன என்று கருதுபவன் நான். இதைத்தான் நாம் வானுறையும் எல்லாம் வல்ல எங்கும் நிறைந்த வாலறிவன் எமது தலையில் எழுதிய எழுத்து. அதாவது விதிப்படியே எதுவும் நடக்கும் என்று சொல்லி எங்கள் மேல் குற்றங்களைப் போட்டு மனத்தை வருத்தி நோய்வாய்ப்படாது தப்பித்து வாழ்கின்றோம்.

கல்வித்தகைமைகளும் வகித்த பதவிகளும்:

பண்டிதர் எம்.எஸ். அலெக்ஸாந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நோக்கும்பொழுது, அவரது அகச்சூழலிலும் பார்க்க புறச்சூழல்தான் அவரது உயர்ச்சிக்கு கால்கோளாக அமைந்ததென்று கூறவேண்டும். இவர்

சிறுவயதிலிருந்து வாழ்ந்த வீட்டுச்சூழல், அயற்கூழல் ஆகியவை இவர்மேல் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் தான் அவரது கல்வி உயர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தனவும் அல்லாமல், அவரது அயராத சமூகப்பணிக்கும் தூண்டினவென்றே கூறவேண்டும்.

இவர் யாழ் நகரில் கஸ்தூரியார் வீதியில் நாவலர் வீதிக்கு அண்மித்தாயுள்ள ‘அஞ்சனந்தாழ்வு’ எனும் இடத்தில் 1934ம் ஆண்டு தாழ்த்தப்பட்ட என்று கூறப்படும் கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார். ‘அஞ்சனந்தாழ்வு’ எனும் பொழுது அப்பகுதி மக்கள் ஒருகாலத்தில் மிகத் துணிந்தவர்கள், பொல்லாதவர்கள் என்ற நோக்கு யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் இருந்ததை நான் அறிவேன். சமூகத்தில் நிலவிய ஏற்றத்தாழ்வின் காரணமாகவும், கல்வி அறிவைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமையின் காரணமாகவந்தான் இப்பகுதி இம்மக்கள் இந்நிலைமைக்கு ஆக்கப்பட்டார்கள் என அறியக் கிடக்கின்றது. நாவலர் சைவ வித்தியாசாலை, இந்துக் கல்லூரி ஆகிய

பாடசாலைகள் இப்பகுதி மக்களின் அயலில் இருந்தும், இப்பகுதிப் பிள்ளைகள் இப்பாடசாலைகளில் சேர்ந்து படிக்கமுடியாத நிலைமையிருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் யாழ் குடாநாட்டுப் பகுதியில் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள், கல்வி கற்பதற்கு வசதியளித்தவர்கள் அமெரிக்க, மெதுவுல்த, கத்தோலிக்க சபையினரே. அந்த வகையில் சிறுபான்மைத் தமிழர்கள் இச்சபைகளின் தலைமைப் பீடங்களுக்கு நன்றிக் கடப்பாடுடையவர்களாவர்.

பண்டிதர் அலெக்ஸாந்தரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் இரண்டாந் தலைமுறைக் கத்தோலிக்கர் என்றுதான் கூறவேண்டும். அஞ்சனந்தாழ்வில், அலெக்ஸாந்தரின் தந்தையாரின் தந்தையாரே முதல் முதல் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவினார். இப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், மறையையும் அறிய வந்த அருட்திரு ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளின் பார்வை இப்பகுதி மக்கள் மேல் விழுந்தது. அதன் பலாபலனாக அம்மக்களிடையே போத

- இலங்கையன் செல்வரத்தினம் -

னைகளையும் பிரார்த்தனைகளையும் செய்து வந்தார். அவரது போதனைகளிலும் பிரார்த்தனைகளிலும் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் கொண்டு அலெக்ஸாந்தரின் பேரன் கத்தோலிக்கரானார். அத்துடன் அருட்திரு ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளின் முயற்சியால் அப்பகுதியில் கத்தோலிக்க ஆலயமும் கட்டப்பட்டது. இன்று அவ்வாலயம் அப்பகுதி மக்களின் சகல ஈடுற்றங்களுக்கும் சேவை புரிந்து வருகின்றது.

பண்டிதர் அலெக்ஸாந்தர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை அப்பகுதியில் அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரால் தாபிக்கப்பட்ட அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையில் கற்றார். ஆரம்பக்கல்வி முடிந்ததும் இவர் மேலும் தொடர்ந்து கற்பதற்கான சூழல் திருப்பம் ஒன்று ஏற்பட்டது என்றே கூற

தொடர்தல் 91ம் பக்கம்

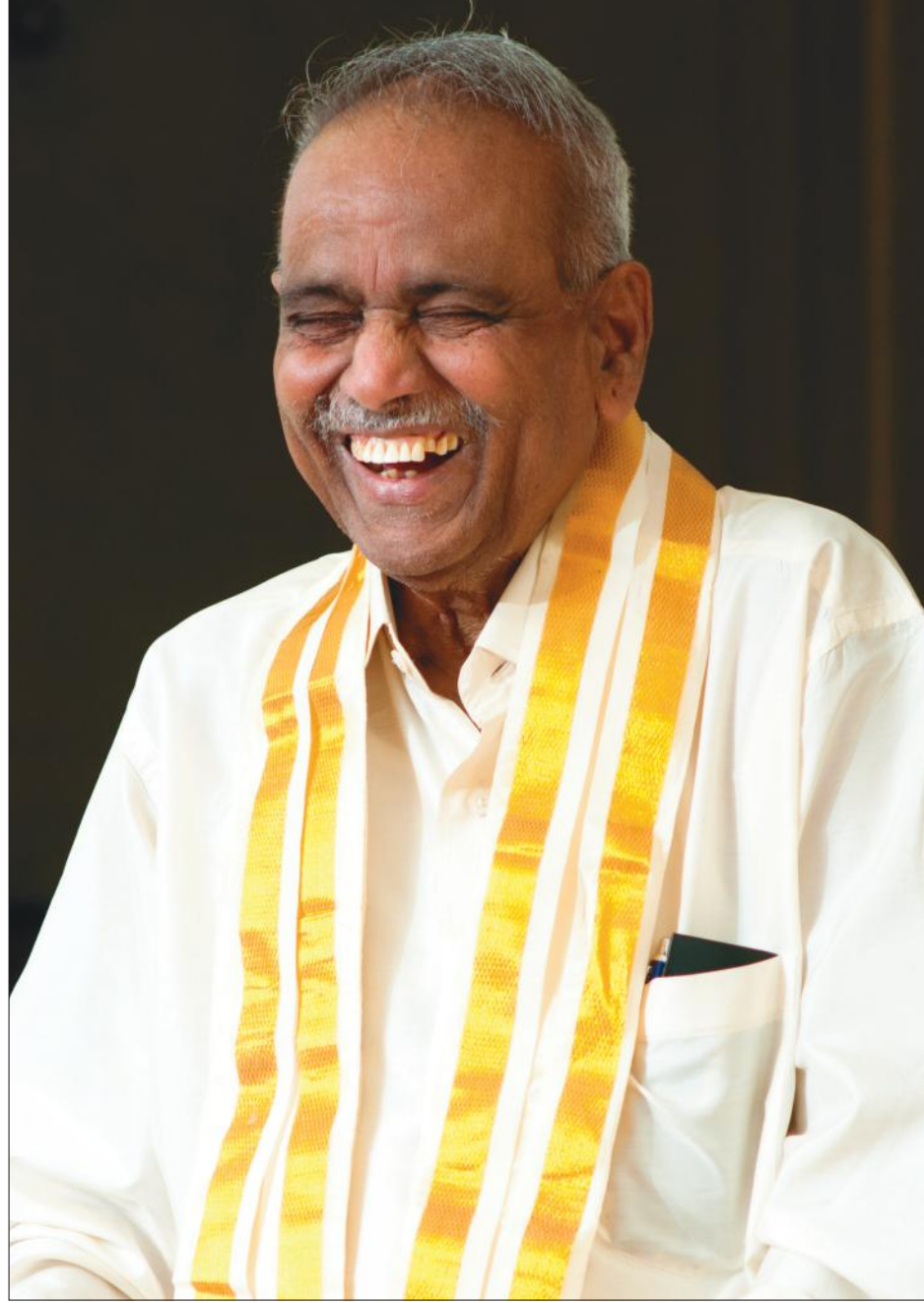
அலெக்ஸ் சாந்தத்தின்...

90ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

வேண்டும். இது காலவரையும் தகப்பனாரின் பகுதியாகிய அஞ்சனந்தாழ்வில் வாழ்ந்து வந்த குடும்பம், தயாரின் இடப் பகுதியாகிய பாணாங்குளத்திற்கு இடம் மாறியது. அப்பகுதியிலும் கத்தோலிக்க ஆலயம் ஒன்றிருந்தது. அதற்குப் பொறுப்பாயிருந்த சுவாமிகள் அலெக்ஸ் சாந்தரின் கல்வித் திறமையை அறிந்து அவரை மூன்று மைல்களுக்கப்பாலுள்ள சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கவைத்தார். அக்கல்லூரியில் 1952ல் எஸ்.எஸ்.சி. பரீட்சையில் முதலாந்தரத்தில் சித்தியடைந்தார். மேலும் தொடர்ந்து அக்கல்லூரியில் படிக்க ஆர்வம் இருந்தும் குடும்பத்தில் மூத்தவர் என்றமையாலும் வீட்டு பணநிலைமை மோசமாயிருந்தமையாலும் தொடர்ந்து படிக்க முடியாமலிருந்தது. எனவே சில மாதங்கள் யாழ்நகர சபையில் பற்றுச்சீட்டு எழுதும் எழுதுவினைஞராக வேலை பார்த்தார். அதேநேரத்தில் பொது எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்கும், தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை பிரவேசப் பரீட்சைக்கும் தோற்றினார். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைப் பிரவேசப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்து 1956ல் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியரானார். தமிழ் ஆசிரியராகியும், உயர்கல்வி பெறும் ஆர்வம் அவரைவிட்டுப் போகவில்லை. உயர்கல்வி பெறுவதாயின் ஆங்கில ஊடகத்தில்தான் அது முடியும் என்பதை உணர்ந்த அலெக்ஸ் சாந்தர் பிரத்தியேகமாகக் கற்று இலண்டன் கல்விப்பொதுத் தராதரப் பரீட்சையில் 1962ல் சித்தியெய்தினார். தமிழில் பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தியெய்தினார். இத்தராதரங்கள் தமிழில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியருக்கான அவரது சம்பளத்தில் அவ்வளவு அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. இதன் காரணமாக ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1968ல் ஆங்கிலத்தில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகி சம்பளத்தில் கூடிய அதிகரிப்பைப் பெற்றார். இருந்தும் கல்வியில் மேலும் உயர வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ஆசையும் அவரைவிட்டபாடில்லை. அதுமட்டுமல்ல கல்வித்தராதரத்தில் உயர வேண்டுமென்பதற்கான தேவையும் அவருக்கு இருந்தது. அதுதான் அவரது குடும்ப வறுமை நிலை. கல்வித் தராதரம் உயரும்பொழுது அவரது சம்பளத்தாரும் உயரும் நிலை இருந்தது.

இரட்டை பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியத் தராதரம் இருந்தும், அவற்றுடன் திருப்தியடையா அலெக்ஸ் சாந்தர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் வெளிவாரி மாணவனாகப் பதிவு செய்து 1970ல் தமிழ், வரலாறு, பொருளியல் ஆகிய பாடங்களில் இளங்கலைமாணிப் பட்டதாரியானார். இவரது கல்வித் தகைமைகள் 1973ல் ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளராக பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு வழிவகுத்தன. இலங்கையில் ஆசிரியர்ப்பயிற்சி ஏதுமின்றி பட்டதாரிகள், ஆசிரியராக பதவி நியமனம் பெறலாம். இவ்வகை ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கும் சம்பள உயர்வுக்கும் கல்வி டிப்பளோமா கற்றுச் சித்தி பெற வேண்டும். ஆனால் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக இருந்து பட்டதாரித் தராதரம் பெறுபவர்கள் பதவி உயர்வுக்கும் சம்பள உயர்வுக்கும் பயிற்றுப்பட்ட பட்டதாரிகளாகவே கணிக்கப்படும் நிலையிருந்தும் அலெக்ஸ் சாந்தரோ 'காலந்தோறும் கல்வி' எனும் கல்வித் தத்துவத்திற்கமைய, கல்வி டிப்பளோமா நெறியை வெளிவாரி மாணவனாகக் கற்று 1980ல் பரீட்சையில் திறமைச் சித்தியெய்தினார். இத்துடன் கல்வி கற்பதை விட்டாரா? இல்லை. அவர் கல்வியை வாழ்நாள் தேடலாகிக் கொண்டா ரென்றே கூறவேண்டும். வழமையாக எவரும் பரீட்சையைப் பற்றி அச்சந்தான் தெரிவிப்பார்கள். ஆனால் அலெக்ஸ் சாந்தரோ எதையும் முறைப்படி கற்றால் பரீட்சைக்கு அஞ்சத் தேவையில்லையென்றே கூறுவார். அவரது கல்வி வாழ்க்கையை எடுத்துக்

கொண்டால் அது உண்மை போலவே தெரிகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் கலை நெறிப்பாடங்களை எப்படித் தான் முறைப்படி கற்பதென்பது விளங்கா நிலைதான். ஆனால் அவரது காலந்தோறும் கல்வித்தேடல் தொடர்ந்து. 1981ல் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வியியல் முதுமாணி நெறியைப் பகுதிநேர மாணவனாகக் கற்பதற்குப் பதிவுசெய்து 1982ல் அதன் பகுதி I ஆகிய எழுத்துப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார். 1983ல் தாயகத்தில் ஆரம்பித்த இன வன்செயல்களைத் தொடர்ந்து நிலவிய போர்ச்சூழல் காரண

மாக பகுதி II ஆகிய ஆய்வுக் கட்டுரையைத் தயாரித்து சமர்ப்பிப்பதைப் பிற்போட்டு வந்தார்.

கற்றலும் இயல்புக்கங்களில் ஒன்று, அலெக்ஸ் சாந்தரில் இவ்வியல்புக்கம் அதிகளவுக்குத் தொழிற்பட்டதென்றே கூறவேண்டும். அதுவுமல்லாமல் இவ்வியல்புக்கம் அவரின் சுயநிறைவு கண்டுள்ளதென்றே கூறவேண்டும். அதேபோன்று, இவற்றிற்கெல்லாம் இடையில் பாலியல்புக்கம் இவரில் தொழிற்படவில்லையென்று கூறமுடியாது. இவர் காதல்புரிந்தே தனது துணையைத் தேடி கல்யாணஞ் செய்து வாரிசுகளாக ஏழு பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பனானார். அவர்கள் எல்லோரும் கல்வியில் மேலோங்கித் தானிருக்கிறார்கள். இவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டை இடைநிறுத்திய நிலையில் எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் கனடாவிற்கு புலம்பெயர்ந்த மூத்தமகனின் பொறுப்பேற்றிற்றான் தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் தன் முழுக்குடும்பத்துடன் கனடாவிற்குப் புலம்பெயர்வானார். பிள்ளைகளின் கல்வி மேம்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டுதான் முதுமாணிக் கல்வி நெறியைக் கற்று முடிக்காமல் கனடா வந்தார்.

இங்கேயும் ஒன்றாயினோ ஆசிரியத் தகைமைப்பத்திரம் பெற்றுத்தமிழை ஆரம்பநிலையிலும் இரண்டாம் நிலையிலும் கற்

பிக்கும் ஆசிரியராகவும், E.S.L. ஐ உயர் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் பதில் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். அத்துடன் ஆரம்பநிலை மாணவர்கள் தமிழ் கற்றற்கான பாடநூல்களைத் தயாரிப்பதில் முக்கிய பங்கை வகித்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழ்க்கலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நடத்தும் இளங்கலைமாணி மாணவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கணமும் கற்பித்து வந்தார்.

இவரது கல்வித்தகைமைகளையும் வகித்த பதவிகளையும் நோக்குமிடத்து, இவர் கல்வியைத் தேடி தகைமைகளைப் பெற்றார். அனால் பதவிகளோ அவரைத்தேடி வந்தன போலத் தெரிகின்றது.

குதியிற்றான் உத்தியோகம் பார்த்தார். அந்த வகையில் அவர் பெற்ற கல்வியின் காரணமாகச் சமூகத்தில் பின்தங்கிய மக்களின் சமூக முன்னேற்றப் பணியில் ஈடுபடத் தூண்டப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் அகில இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையில் அதன் பொது நிர்வாகசபையின் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்து உழைத்தவர். இச்சபையின் அங்கத்தவரிடையே அரசியல் வேறுபாடுகள் தலைதாக்கியதன் காரணமாக மகாசபை உடைந்து பல்வேறு குழுக்களாக இயங்கியதைக் கண்ட அலெக்ஸ் சாந்தர். இக்குழு மக்களை அரசியலுக்கப்பால் நின்று சமூகத்தின் மேம்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு ஒன்றிணைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். முயற்சி பள்ளிக்காமையால், சிறுபான்மைத் தமிழர் விடுதலை முன்னணியென்ற இயக்கத்தை உருவாக்கி சமூகப்பணித்தொண்டில் ஈடுபட்டார். சிறுபான்மைத் தமிழரின் கல்வி பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்தை அரசின் உதவியின்றி அடைய முடியாதென்ற கருத்தை இவர் கொண்டிருந்தார். அந்த வகையிலேயே தனது சமூகப்பணியில் தாயகத்தில் ஈடுபட்டார். இதன் காரணமாக பல எதிர்ப்புக்களை அவர் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. அரசியல் கட்சிகள் எதையும் சேராது அரசு கட்சி அமைப்பாளர்கள் செய்வது போன்று சிறுபான்மைத் தமிழர்களுக்கு உத்தியோக நியமனங்கள், இடமாற்றங்கள் போன்ற கைங்கரியங்களை சலுகை அடிப்படையில், எவ்வித பேரமுமின்றி அப்பழுக்கற்ற முறையில் செய்துள்ளாரென்றே கூறவேண்டும்.

இவரது அப்பழுக்கற்ற சமூகப் பணியையும் கல்வித்தகைமையையும் அறிய வந்த அரசு இவரை வடபகுதி போக்குவரத்துச் சபையின் ஓர் இயக்குநராகவும், பணம்பொருள் அபிவிருத்தி சபையின் ஓர் இயக்குநராகவும் நியமித்திருந்தது. இப்பதவிகள் மூலம் பொதுவாக வடபகுதி மக்களின் பொருளாதார போக்குவரத்து மேம்பாடுகளுக்காகவும், குறிப்பாக சிறுபான்மைத் தமிழரின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபடக் கூடியதாயிருந்தது.

இவர் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர். இவரது சம்பாஷணையில் இடைக்கிடை 'இயேசுவே இரக்கமாயிரும்' என்ற வசனப் பிரயோகம் குறுக்கிடுவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இவர் மிகவும் தேவபக்தியுடையவர். கடவுளுக்குப் பயந்தவர். சொல்வதொன்று செய்வதொன்றாக நடப்பதில்லை. கடவுளுக்குப் பயந்து தன்னை நடத்திக் கொள்கின்றார். என்னைப் போன்றவர்கள் சமூகத்திற்கு சட்டத்திற்கும் பயந்து தங்களை நடத்திக் கொள்கின்றார்கள். இவர் எவருக்கும் உதவும், இரங்கும் சபாவ முள்ளவர். எவரையும் புண்படுத்தத் தெரியாதவர், மாணவர்களில் மிகப் பற்றுள்ளவர். மாணவர்களின் தேவை அறிந்து உதவுபவர். மாணவர்கள் கீழ்ப்படிவும் இவர் மேல் மிகமதிப்புமுடையவர்கள்.

இவரது மனைவியார் கணவருக்கேற்ற மனைவிதான். எவரையும் அனுசரித்து விருந்தோம்பும் பக்குவமுடையவர். கணவரின் கல்வித் தேடலில் இவருக்கும் பெரும்பங்குண்டு என்றே கூறவேண்டும். இவருடைய ஒத்துழைப்பின்றி, அலெக்ஸ் சாந்தர் கல்வியில் இவ்வளவுக்கு உயர்ந்திருக்க முடியாது.

பிள்ளைகள், அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் ஏற்றவர்களாகவே அமைந்துள்ளார்கள். அப்பா அம்மா போன்று சாந்த குணமுடையவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். பெரியோரை மிக மதிக்கும் பெருங்குணத்தையுடையவர்கள்.

தமிழுக்கும் குறிப்பாக தமிழ் கல்விக்கும், தமிழ் சமூகத்திற்கும் ஆற்றிய காலத்தாலும் வரலாறுகளாலும் மறக்க முடியாதவைகளாகின்றன.

ilangayan@thaiveedu.com

